

மைய்யியல் நோக்கு

PHILOSOPHICAL JOURNAL

- மேற்கத்தேய மத்தியகால மெய்யியலில் இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனையின் வளர்ச்சி
- மெய்யியல் அணுகுமுறையில் ஆன்மீகம்
- சமயவியலில் அந்நியமாதஸ்
- ஹெகலின் இயக்க இயல் முறை
- தற்காலை
- உலகப் புலவன் வள்ளுவன் கண்ட அறிவு

உண்மையை
அறிந்துணர

ஆகஸ்ட் 1998

வினா : 2 பார்வை : 1

பொருளாடகம் — CONTENTS

அதிபரிடமிருந்து

From the Rector

பொறுப்பாசிரியரிடமிருந்து

From the Chief Editor

தொகுப்பாசிரியரிடமிருந்து

From the Editor

மேற்கத்தேய மத்தியகால மெய்யியலில் இறைவனைப்
பற்றிய வளர்ச்சி

The growth of the concept of God in the
mediaeval western Philosophy

— Mahan Aloysis, B. Ph. (Rome)

மெய்யியல் அணுகுமுறையில் ஆன்மீகம்

— ஒரு கண்ணோட்டம்

Spirituality - a philosophical prospective

— J. Paul Rohan, B. Ph. (Rome)

சமயவியலில் அந்தநியமாதல்

— ஒரு கருத்துப் பகுப்பாய்வு

Alienation in Religion - an analysis of concept

— K. Meenalogniy, B. A. (Hons)

ஹெகலின் இயக்க இயல் முறை - ஓர் அறிமுகம்

Hegelian Dialectical method - An Introduction

— V. Ugabillasingham, B. A. (Hons),

M. A. (Phil), Dip - in - Ed.

தற்கொலை - ஓர் ஒழுக்கவியல் கண்ணோட்டம்

The act of Suicide - A moral outlook

— L. Surenthiran Ravel, B. Ph. (Rome)

உலகப் புலவன் வள்ளுவன் கண்ட அறிவு

“Knowledge” in Thirukkural

— T. Selvaratnam, B. Ph. (Rome)

அரும்பதங்கள்

Glossary

அதிபரிடமிருந்து ...

மூன்று ஆண்டுகால இடைவெளியின் பின் மீண்டும் மெய்யியல் நோக்கு வெளியிடப்படுவது வரவேற்கத்தக்க மகிழ்ச்சிக்குரியதொன்றாகும். மெய்யியல் துறையில் சஞ்சிகைகள் நமது கைகளில் கிடைப்பது மிக அரிதாகும். எனவே இச்சஞ்சிகை காலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதொன்றாகும்.

துரிதமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கும் நவீன காலத்தில் மனிதன் சிந்திக்க நேரமற்று இருக்கின்றான். சிந்திப்பது ஒருவனை நிறைவுள்ள மனிதனாக்குகின்றது. வரலாற்றிலே அறிவாற்றல் படைத்த பெரியார்கள் நேரிய வழியில் சிந்திக்கவும் வாழவும் எமக்கு வழிகாட்டியுள்ளார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றி வாழ்வது எம்மைப் பொறுத்ததாகும்.

மெய்யியல் நோக்கு சஞ்சிகை நாம் நேரிய முறையில் சிந்திக்கவும் சீரிய வாழ்வைக் கடைப்பிடிக்கவும் தூண்டி நிற்பதொன்றாகும் உண்மையைத் தேடுவோருக்கு ஒரு திசைகாட்டியாக இச் சஞ்சிகை விளங்குவதாக.

ஜே. நிக்கிலஸ்

அதிபர்

சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பாணம்.

From the Rector...

The revival of Mei - Iyal Nokku after three years of interval gives me a great joy. A journal in philosophy is a rare one in Sri Lanka. Hence Mei - Iyal Nokku comes out to fulfil the needs of the time.

Today man is so busy that he has no time to sit and think. Thinking makes man perfect. But it is essential to think in the right way. In the history of the world, we have the examples of so many learned men who had shown us the right way of thinking and living. It is up to us to follow the foot-steps of such great men.

Mei - Iyal Nokku aims at bringing out the ways and means of right way of thinking and living. I am confident that this publication will help many to become genuine thinkers and to search for truth in the right path.

Fev. Fr. J. Nicholas,
Rector
Xavier's Seminary
Columbuthurai
Jaffna

பொறுப்பாசிரியரிடம்குந்து...

தேருதல் தொடர்கு!

வினா எழுப்புவதும் விடைகளைத் தேடுவதும் மனிதருக்கே உரிய சிறப்புக் குணவியல்பு ஆகும். உலகம், மனிதம், பரம்பொருள் என்பன பற்றியதான் இந்தத் தேருதலின் செம்மையான வடிவமே மெய்யியல் என்று கூறலாம். பூகம்பங்களும் பிரளையங்களும் நமது சமுதாயத்தைப் புரட்டி எடுக்கும் இந்தப் போர்க்காலத்தில்கூட மெய்யியல் தேருதல் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. நடைபெற்றதான் செய்யும்.

தமது மெய்யியல் ஆய்வுகளை மக்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் நோக்கில், யாழ்ப்பாணம் புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் வேறு பல மெய்யியல் ஆர்வலர்களும் இணைந்து, மெய்யியல் நோக்கு எனும் இந்தச் சஞ்சிகையை 1994-95ம் கல்வி ஆண்டிலே தொடக்கி வைத்தனர். ஆயினும் குருத்துக்கள் போல இரு இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையில் அதன் வளர்ச்சி தடைப்பட்டது.

போர் நெருக்குதலால் 30-10-1995 அன்று யாழ்ப்பாண, மக்கள் வரலாறு காணாத விதமாய் நகரை விட்டு இடம்பெயர்ந்த பின்பு, முதலில் கிளிநோச்சியும் பின்னர் மருதமடுவும் எமது கல்லூரியினர்க்குப் புகலிடம் தந்தன. அடிப்படை வசதிகள் சில இல்லாத நிலையிலும், பலருடைய பேருதவியால் குருத்துவக் கல்லூரியினர் தமது கல்வி வாழ்க்கையை எப்படியோ தொடர்ந்தனர். எனினும் மெய்யியல் நோக்கு தொடர்ந்து தளிர்விட முடியவில்லை.

மீண்டும் நாங்கள் கொழும்புத்துறை வளாகத்திற்குத் திரும்பி, 1997-98 ம் கல்வி ஆண்டினைத் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் இவ்வேளையிலே, மெய்யியல் நோக்கு சஞ்சிகையின் அடுத்த இதழ் துளிர்ப்பது மிகுந்த· மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

உண்மையை அடைய மாணிடம் நடாத்தும் தேருதல், இனி வரும் இதழ்கள் மூலமும் முன்னெடுக்கப்படுவதாக!

அ ஜோட் சவரிழுத்து
தலைவர்
மெய்யியல் துறை

From the Chief Editor...

The Search Continues!

We yearn for answers to our questions about human beings, the world and the absolute. Even in the midst of the ongoing war in our land, the philosophical search continues. In order to share with the people their search experience, the students and the staff of the Department of Philosophy teamed up with other enthusiasts and brought out the first two issues of **Mei-Iyal Nokku** in the Academic Year 1994 - '95.

The threat of war led to the unprecedented exodus of people from Jaffna city on 30th October 1995. Despite the lack of many basic necessities, our Seminary continued to function "in exile", first at Kilinochchi and later at Madhu, with the help of many well-wishers. However, publication of **Mei-Iyal Nokku** ground to a halt.

It is heartening to note the resumption of publication of this philosophical journal in this Academic Year 1997 - '98, after the return of the Seminary to its campus at Columbuthurai, Jaffna. May the coming issues continue to function as heralds of our search for the truth.

A. Gerard Saverimuttu
Dean
Department of Philosophy

தொகுப்பாசிரியரிடமிருந்து . . .

மானிட வாழ்வின் அர்த்தத்தைத் தேட

‘‘வாழ்வில் அர்த்தம் தேடும் மனிதனுக்கு மெய்யியல் என்றும் உற்ற துணை. மானிட வாழ்வின் அர்த்தம் என்ன? என்று தெளி வாக்குவதே மெய்யியலின் நடைமுறைப் பயன்பாடு’’ என்று கார்ல் ஜஸ்பெஸ் (Karl Jaspers) கூறுகிறார்.

வாழ்வின் அர்த்தத்தை எப்படித் தேடுவது? யாழ்ப்பானை மக்களின் வாழ்வு வழிமைக்குத் திரும்பிவிட்டது என்கிறது அரசும், அரசு பிரச்சாரச் சாதனங்களும். ஒருவகையில் இது உண்மை போலவும் தோன்றுகிறது. ‘‘எமக்கு என்ன குறை. நிறுத்தப்பட்ட நிவாரணம் திரும்பக் கிடைக்கப் போகிறது, மின்சாரம் வருகிறது, தொலைபேசி இயங்குகிறது, போக்குவரத்துக்கள் சீரடைகின்றன. மூலைக்குமுலை கொண்டாட்டங்கள், கேளிக்கைகள், களியாட்டங்கள், உல்லாசங்கள் போதியவு உண்டு’’ என்று கூறி திருப்தியடைவோர் இருக்கின்றனர்.

மறுபுறத்தில், ‘‘சிறைச்சாலை திறக்கப்பட்டு கைதிகளால் நிரம்பி வழிகின்றது, கோஷ்டி மோதல்களும், ஊர்ச் சண்டைகளும் அதி கரித்துவிட்டன, இரவிலே நிம்மதியாகத் துயில் முடியாத அளவுக்கு திருடர் தொல்லை, கசிப்பு சாதாரணமாக விற்பனையாகிறது, நீலப் படங்களுக்கும் குறைவில்லை, ஒழுக்கக் கேடுகளும், குற்றச் செயல் களும் ஏற்றுக்கூடிய உள்ளன’’ என்று அங்கலாய்ப்போரும் இல்லாமல் இல்லை.

இந்நிலையில் யாழ்ப்பானை மக்களின் வாழ்வு இயல்பு நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்று கூறப்படுவதன் அர்த்தம் என்ன?

நிவாரணமும், தொலைபேசியும், மின்சாரமும், போக்குவரத்தும், வெளிநாட்டுப் பணமும்- உதவியும், கசிப்பும், நீலப்படமும், களியாட்டமும், கேளிக்கைகளும் தான் மனித வாழ்வா? அல்லது இவைகளை விட உயர்ந்த அர்த்தம் வாழ்வுக்கு உண்டா?

யாழ்ப்பானை இன்று அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார; என், சமய ரீதியில் கூட ஒரு இருண்ட கட்டத்தினுடோகப் பயணம் செய்கிறது என்று கூர்மையான சிந்தனை படைத்தோர் கூறுவது சாலப் பொருத்தமானது. சமகால யாழ். மக்களின் வாழ்வில் வெறுமையே மின்சியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. இந்த வெறுமை ஒரு பொருளியல் வெறுமையை மட்டுமல்ல, அறிவியல், ஆன்மீகவியல் வெறுமையையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

சமகால யாழ் மக்களைப் போன்று ஒரு வரலாற்றுக் காலகூட்டத் தில் எபிரேய மக்களும் வாழ்ந்த போது பணியாற்றிய எரேமியா என்ற தீர்க்கன் பின்வருமாறு புலம்பினான்:

‘‘நாடெல்லாம் பாழாய்ப் போகிறது. ஏனெனில் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்து சிந்திப்போர் அருகிவிட்டனர்’’

(விவிவியம், எரேமியா 12:11)

இந்த அங்கலாய்ப்பை எமது சிந்தையில் இன்று இருத்துவது அவசியமாகிறது.

இந்த நிலையில், மாணிட வாழ்வின் உண்மை அர்த்தத்தைத் தேடி அதற்கு ஒளியிட்ட, மனித மாண்புடன் வாழும் ஒரு வாழ்வக் குச் செல்லும் ஒரு தாகத்தை வளர்க்க, “‘மெய்யியல் நோக்கு’ ஒரு சிறு துணையாக அமையும் என எதிர்பார்க்கிறோம். தமிழில் மெய்யியல் சிந்தனைபற்றி நோக்க, விளங்க இச் சஞ்சிகை களமமைத்துத்தரும்.

இவ் வெளியீட்டை வாசகர்களுக்குக் கையடக்கமான விலையில் கிடைப்பதற்கு நிதியுதவி வழங்கிய ஜேர்மனிய மிஸியோ (Missionary) நிறுவனத்தாருக்கு எமது நன்றிகள்.

முன்றாண்டு இடைவெளிக்குப்பின் வெளிவரும் இம் “‘மெய்யியல் நோக்கு’ தன் ஆரம்பகர்த்தாவான் அருட் கலாநிதி டோமனிக் அன்ரன் ஜோசப் அவர்களுக்கு தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

இந்த இதழ் வெளிவர துணைபுரிந்தோர் பலர். அவர்கள் எல் லோரூக்கும் எமது நன்றிகள். குறிப்பாக அருட்கலாநிதி T.J. கிருபா கரன், செல்வி ஜெறின் பெர்னான்டோ, B. A., செல்வி R. மீன் லோஜினி, B.A., மற்றும் அன்னை அச்சகப் பொறுப்பாளர் செ. ஆழகராசா, அவரது உடனுழைப்பாளிகள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்.

“‘மெய்யியல் நோக்கு’ தொடர்ந்தும் சிறப்புற வெளிவர உங்களது ஆக்கங்கள், கருத்துக்கள், விமர்சனங்கள் பேருதவியாக அமையும்.

யே. போல் ஹெகன்
தொகுப்பாசிரியர்

From the Editor . . .

To Search for the Meaning of Human Life . . .

Karl Jaspers says, "Philosophy comes as a strong help to a person who searches for meaning in life. The practical outcome of philosophy is to bring to light the meaning of human life."

How to search for meaning in life? Government and its media propagates news to show the world that normalcy has come in the life of the people of Jaffna. On the one hand, it appears true. There are people who say, "What do we lack? We continue to get 'relief' without any interruption. We will be getting the electricity soon. Telephones are operating, transport services have been resumed. The various Non - Governmental Organizations are seen operating at every corner. There are enough facilities available to entertain us."

On the other hand, there are also others who say, 'Prisons have been re - opened and they are over - flowing. Various groups are fighting among themselves. There are conflicts in the villages. The theives do not allow us to have a peaceful night, local but illegal liquor is freely available. Blue film is another attraction. Immoral conduct and other criminal acts are on the rise.'"

The above being the reality, what is the meaning of saying that normalcy has come back in the life of the people of Jaffna?

Does human life consist in relief, telephone, electricity, transportation, foreign - money, foreign - funds, illegal local arrack, blue films, fun and meaningless entertainments? Can there be a higher value and meaning for life?

It sounds meaningful to listen to people who can think when they say that, politically, economically, socially, culturally and even religiously Jaffna, presently is, passing through dark stages.

There is a feeling of emptiness, not just economic brokenness but intellectual and spiritual emptiness.

When the Isrealites encountered a similar historical situation like that of the people of Jaffna, Prophet Jeremiah said, "They have made it a mournful waste, desolate it lies before me. Desolate, all the land, because no one takes it to heart." It would be appropriate to take to our hearts and minds the words of prophet Jeremiah.

In such a situation, we strongly feel that "Mei-Iyal Nokku" will create a thirst in the reader to search for meaning in life, to enlighten it and to decorate it with human dignity. "Mei-Iyal Nokku" is an aid to understand the philosophical thought in Tamil.

We remember with gratitude 'Missio', the funding agency in Germany, who made available the necessary funds. After three years of interruption due to the displacement from Jaffna, 'Mei-Iyal Nokku' is published. At this state, we gratefully remember Rev. Fr. Dominic A. Joseph, the first editor of Mei-Iyal Nokku.

Many have contributed towards this issue. In a special manner, we thank Rev. Dr. T. J. Kirupaharan, Miss Jerin Fernando, B. A., Miss. R. Meenalogniy, B. A., and Mr. S. Alaharasa, the proprietor of Annai Printers and his employees. To enhance the future issues of Mei-Iyal Nokku, we welcome your suggestions, articles and criticism.

J. Paul Rohan
Editor

மேற்கத்தேய மத்தியகால போன்டியலில் இறைவனைப்பற்றிய சிந்தனையின் வரச்சி

முன்னுரை:

மனிதன் இப் பிரபஞ்சத்தில் தோன்றிய நாளிலிருந்தே அவனையும் அவனைச் சூழ இருந்த இயற்கையின் சக்திகளையும் கடந்த ஓர் அபூர்வமான சக்தி யைப்பற்றிய சிந்தனையை அவன் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தான். இந்த அபூர்வ சக்தியே இயற்கையில் நிகழும் மாற்றங்களுக்குக் காரணம் என நம்பினான். மனிதனின் சிந்தனையும் அறிவும் சற்று வளர்ச்சி பெற்ற போது இந்த அபூர்வ சக்தியை அவன் பலவாறும் விமர்சிக்கலானான். ஒரு கட்டத்திலே தன்னைச் சூழ இருந்த இயற்கையிடமிருந்து அவன் பெற்றுக் கொண்ட நன்மைத் தனக்களையும் அதேவேளை அதே இயற்கையின் சீற்றத்தினையும் அவன் கண்டபோது இந்த இயற்கையே அந்த அபூர்வ சக்தி என்னணி அதனை வணங்கத் தலைப்பட்டான். இவ்வாறு இயற்கை வழிபாட்டோடு ஆதி மனிதன் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டான்.

இயற்கையோடு இனங்காணப்பட்ட இந்த அபூர்வசக்தி காலப்போக்கில் ‘தெய்வீகம்’ எனும் உன்னதமான ஒரு சிந்தனைக்குள் புகுத்தப்பட்டது. இந்தச் சிறிய கட்டுரையின் நோக்கம் இறைவனின் இருப்பை நிருபிப்பதல்ல;

மாறாக இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனை கிரேக்க மெய்யியலாளர்களின் சிந்தனையிலிருந்து படிப்படியாக சிறிஸ்தவ மெய்யியல் சிந்தனைவரை (குறிப்பாக மெய்யியலாளர்களில் புனித தோமஸ் அக்குவினாஸ்) சிந்தனைவரை எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்றது என்பதை ஆராய்வதாகும்.

இறைவனைப் பற்றிய கிரேக்க மெய்யியலாளரின் சிந்தனை:

கிரேக்க சிந்தனைப்போக்கு கூடுதலாக உலகத்தைப் பற்றிய தாக இருந்தாலும் தெய்வீகம்

மகன் அலோசியல்

சார்பாக கணிசமான அளவு கவனம் அங்கு செலுத்தப்பட்டுள்ளது. சோக்கிறமசுக்கு முற்பட்ட மெய்யியலாளர்கள் தெய்வீகம் எனும் கருவை இயற்கையின் சக்திகளோடேயே இனங்கண்டு கொண்டனர். அவர்களுள் சிலர் தெய்வீகம் என்பது மனிதனின் வெறும் கற்பனையே எனக் கூறினர். கொராக்கிளிட்டஸ் உலகை வழிநடத்தும் ஞானம் என்று இந்த இயற்கையின் சக்தியை விளங்கிக் கொண்டார்.

சோக்கிறட்டஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்ரோட்டில் ஆகியோருடைய இறைவனைப் பற்றிய படிப்பினை

களே கிரேக்க சிந்தனைகளில் முக்கியமாகக் கருத்தில் எடுக்க வேண்டிய சிந்தனைகளாகும். சோக்கிறட்டஷ்டைய இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனை “பரா மரிப்பு” (Providence) எனும் கருவிலிருந்து பெறப்படுகிறது. தனி ஒரு தலைமைத் தெய்வத்தை பற்றிய சிந்தனையை அவர் முன் வைத்தாலும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றை அந் தந்தத் தலைமைத் தெய்வத்தின் துணைத் தெய்வங்களாக விளங்கிக் கொண்டனர். இந்தப் பரந்த உலகின் வியக்கத்தக்க ஒழுங்கிலி ருந்து இறைவனின் இருப்பை அவர் உறுதிப்படுத்துகின்றார். உடலை ஆன்மா வழி நடத்துவது போல் இறைவன் உலகை அன்பு செய்து வழி நடத்துகிறார்.

பிளேட்டோவின் இறைவனைப் பற்றிய படிப்பையில் பைத கோரியரின் சிந்தனை செல்வாக் குச் செலுத்துகின்றது. ‘டியாட்’ (Dyad) என்றும் ‘ஒன்று’ (One) என்றும் இரு சிந்தனைகளில், ‘ஒன்று’ எனும் சிந்தனையை பிளேட்டோ, இறைவன் என்று கருதப்படும் நன்மைத்தனத்துடன் (Goodness) இனங்காண்கிறார். டியாட்டை நிஜ உலகில் (Real world) உள்ள பொருட்களுக்கேற்ப நிழல் உலகில் (Unreal world) பொருட்களை உண்டாக்கும் ‘‘பெறமுர்க்’’ எனும் தெய்வத்துடன் ஒப்பிடுகிறார். சுருக்கமாகச் சொல்லின், ‘‘நன்மைத்தனம்’’ (Goodness) என்பதே இறைவன்.

கிரேக்க சிந்தனைகளில் இறைவனைப் பற்றிய வளர்ச்சி பெற்ற ஆக்கஸ்டர்வமான சிந்தனையைத் தந்தவர் அரிஸ்டோட்டில் ஆவார். இவர் “ஓர் இறைவனை” மட்டும் ஏற்கிறார். தன்னில் தானே இயங்கிக் கொண்டு மற்றவற்றை இயக்குகின்ற ஒரு சக்தியாக இறைவனை இவர் காண்கிறார். இவர் ஒரு அதீத பொதீக (Metaphysical) தீர்வை முன் வைக்கின்றார். இவரது கூற்றுப்படி அசைகின்ற எந்த ஒரு பொருளும் இன்னொரு சக்தியாலேயே அசைக்கப்படுகிறது. இந்த சக்தியை இயக்குவதற்கு இன்னொரு சக்தி தேவை. இவ்வாறு இது ஒரு சங்கிலித்தொடராகச் செல்லும். ஆனால் இதை ஒரு முடிவிலித் தொடராக நாம் கருத முடியாது. ஏதோ ஓர் இடத்தில் இத் தொடர் முற்றுப்பெற வேண்டும். அவ்வாறு முற்றுப் பெறும் போது அந்த இடத்திலுள்ள சக்தி ஒன்றாலும் அசைக்கப்படாததாகவே இயங்கும் சக்தியாக (Unmoved mover) இருக்கும். இந்தச் சக்தியே இறைவன்.

கிறிஸ்தவ மெய்யியல் ஸ்தாபகரின் சிந்தனை:

இவர்களுள் புனித கிளமெண்ட், ஒறிஜன், ஜஸ்ரின் ஆகியோர் அடங்குவர். இவர்கள் முதலில் இறைவனைப் பற்றிய கிரேக்க சிந்தனைகளை மறுத்து அவற்றுக்கு முற்றிலும் முரணான கருத்துக்களைக் கூறினர். கிரேக்க இறை சிந்தனையில் உள்ள மூன்று

பெரும் பிழைகளை இவர்கள் எடுத்துக் கூறினர்:

- 1) பல கடவுள் கொள்கை
- 2) தெய்வங்களின் வல்லமையின்மை
- 3) தெய்வங்களுக்கு உலகின்மீது அக்கறை இல்லாமை

ஆனால் இவர்களின் கருத்துப் படி.....

ஓருவரே இறைவன்:

அவருக்கு ஆரம்பம் இல்லை. ஆனால் உலகின் எல்லாப் பொருட்களின் தோற்றத்திற்கும் அவரே காரணம். இறைவன் ஒருவராக இருப்பதால் அவரில் கூறுகள் இல்லை.

இறைவன் முடிவில்லாதவர்:

இறைவனின் ஏகம் எனும் தன்மையிலிருந்தும் கூறுகள் இல்லாத ஒருமையானவர் எனும் தன்மையிலிருந்தும் இறைவன் முடிவில்லாதவர் என்பது நிருபணமாகிறது. ‘ஏகம்’ பிரிக்கப்பட முடியாததாயின் அது முடிவில்லாதது.

இறைவன் எங்கும் உள்ளவர், எல்லாம் வல்லவர்:

இறைவன் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து உலகைப் படைத்ததால் அவர் எல்லாம் வல்லவர். தெய்வீகத்தின் வல்லமைக்கும் செயற் பாடுகளுக்கும் தடைகள் இருக்க முடியாது. இறைவன் எல்லா

வற்றையும், மனிதனின் சிந்தனைகளைக்கூட அறிந்திருப்பதாலும், எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தாவாக இருப்பதாலும், அவர் எல்லா இடத்திலும் நிறைந்துள்ளார்.

இறைவன் பராமரிப்பவர்:

இறைவனின் பராமரிக்கும் தன்மையே இறைவனின் இருப்பை நிருபிக்க மிக ஆணித்தரமான ஆதாரமாகும். அவரது பராமரிப்பு இந்தப் பரந்த உலகின் ஒழுங்கிலிருந்து தெளிவாகிறது.

கிறிஸ்தவ பிளேட்டோனியத்திலும் கிறிஸ்தவ நவ பிளேட்டோனியத்திலும் இறைவனைப் பற்றி புனித அகுஸ்தீனாரின் படிப்பினா:

இறைவன் மீது ஆழமான விசுவாசம் கொண்டிருந்த இந்தப் புனிதருக்கு இறைவனின் இருப்பைப் பற்றி எந்தவித பிரச்சினைகளும் எழவில்லை. ஆனால் இறைவனுடைய தன்மைகள் யாவை என்று அறிவதிலேயே தனது நீண்ட காலத்தைச் செலவழித்தார். ஆனால் இறுதியில் அவர் தனது ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வெற்றி காணவில்லை. இறைவனைப் பற்றி, அவரது இயல்புகளைப் பற்றி அறிய மனிதனால் முடியாது. இறைவனைப் பற்றி அல்லது அவரது இயல்புகளை எடுத்துக் கூற மனித மொழி ஒரு ஏற்ற கருவியல்ல. ஆனால் இறைவன் முன்னிலையில் மனித மொழிக்கு மதிப்புண்டு. ஏனென்றால் இறைவன் எப்படியானவர் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க எப்படியல்லாத

வர் என்று கூறலாம். நாம் உலகில் உள்ள எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்றோம். ஆனால் அவை எல்லாம் இறைவனால்ல. ஆயின் இறைவன் என்றால் என்ன? இறைவனை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஆனால் அதே வேளை அவரை நாம் புசழாமல் இருக்க முடிவதில்லை. காரணம் நாம் இறைவனின் படைப்புக்கள். இவையே புனித அகுஸ்தீனாரின் இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனை கள்.

இடைக்கால மெய்யியலில்
இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனை:
புனித அக்குவினாசுடைய சிந்தனை:

இறைவனைப் பற்றி மிகத் திட்ட வட்டமான மிக வளர்ச்சியடைந்த எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சிந்தனைகளை வெளியிட்ட வர் புனித தோமஸ் அக்குவினாஸ் ஆவார். இவரது முக்கிய படிப்பினை இறைவன் ‘ஓருவர்’ என்பதே. இந்தக் கருத்து கிறிஸ்தவ இடைக்கால மெய்யியல் (scholasticism) தோன்ற முன்னர் தோன்றிய யூத இஸ்லாமிய இடைக்கால மெய்யியலாளரில் காணப்படுகிறது.

அதீத பெளதீகத்தின் அடிப்படையிலேயே இறைவன் ஓருவர் என்பதை அக்குவினாஸ் நிறு கீக் கின்றார். அதீத பெளதீகத்தின் சாரமாகிய ‘இருப்பை’ (Being) இறைவனுக்கு ஒப்பிடுகிறார். ஆனால் இவர் இறைவனை அதியுயர் இருப்பாக (Supreme Being) கருதுகிறார். இருப்பு (Being)

எப்போதுமே ஒன்று ஆக இருப்பதால் அதியுயர் இருப்பாகிய இறைவனும் ஒன்றே என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். ஆகவே ‘இருப்பு’ (Being as Such) என்பதற்குப் பொருத்தமான அத்தனை பண்புகளையும் இறைவனுக்கு ஒப்பிடுகிறார். அவையாவன.....

எனிமை, முடிவிலி, நிறைவு, மாற்றமடையாதது, ஆரம்பம் இல்லாதது, எங்கும் உள்ளது, ஒன்று, உண்மை, நன்மை, அழகு, வாழ்வு, அன்பு ஆகியன்.

முடிவுரை:

மேற்கத்தேய, மத்தியகால மெய்யியல் சிந்தனையில் இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனை கிறிஸ்தவ மெய்யியலாளரான தோமஸ் அக்குவினாசின் படிப்பினையில் ஒரு முழுமையான வளர்ச்சியைக் கண்டது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

அக்குவனாசினுடைய கருத்துக்கள் தற்கால மெய்யியலாளர்களினால் பலவாறாக விமர்சிக்கப்பட்டாலும் அதனுடைய மதிப்பு குறிப்பாக கத்தோலிக்க திருச்சபையில் தொடர்ந்து பேணப்பட்டு வருகிறது.

இறுதியாக ஒரு தெய்வக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும் எந்த ஒரு மதத்திற்கும் அக்குவினாசினுடைய இறைவன் பற்றிய சிந்தனை மிக இலகுவாகப் பொருந்தும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

The growth of the concept of God in the mediaeval western philosophy

The problem of God is never solved in human history. But, at the same time, no one left the matter untouched. The western mediaeval period has widely tackled the problem of God. Earlier in the western ancient period, there had been only an obscure idea about God which was often identified with natural powers or myths. However the Aristotalian idea – the unmoved mover - which was later developed by St. Thomas Aquinas was quite remarkable.

In the western mediaeval period, St. Thomas Aquinas is the leading figure in whom the idea of One God receives its final and authoritative shape. He identifies God with “Being” as such in the metaphysical sphere.

Though being subject to many critical views of the contemporary philosophers, Thomas’ teaching is still found valid specially in the Roman Catholic Church.

இறைவன் என்றால் யார் என்று அறிந்து வரைவிலக்கணப் படுத்த எம்மையே நாம் பலவந்தப்படுத்தாவிடின், அவரை மிக இலகுவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

— ஜமேட்

பினிதனுடைய வாழ்வு பொருளி
யல் அல்லது உடலியல் அல்லது
சமூகவியல் தேவைகளை மட்டும்
உள்ளடக்கியதல்ல. மாறாக மன
வியல் அல்லது ஆன்மீகத் தேவை
களையும் அது உள்ளடக்கி உள்
ளது.

இப்படி உடலியல் ஆன்மீகவில்
யல் தேவைகள் என்று நாம் வேறு
படுத்தினாலும் இரண்டும் எதிரும்
புதிருமானதாக இருந்து விடுவ
தில்லை. இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று
சார்ந்தே இருக்கின்றன. உடலியல்
தேவைகள் ஆன்மீகவியலைச்
சார்ந்தும், ஆன்மீகவியல் தேவை

நோக்கப்படும் நிலை இன்று இருக்கின்றது. இது மனிதனை “ஆன்மீக மனிதன்”, “உடலியல் மனிதன்” என்று கூறுபடுத்தி நோக்கிய சிந்தனை மரபில் இருந்து தோன்றியதாகும். இந்தப் பாரம்பரிய சிந்தனை மரபில் மனிதர்தம் “ஆன்மா” (soul) மூலம் கடவுளுடன் அல்லது முழுமுதற்பரம்பொருளுடன் தொடர்புபட்ட வராக இருக்கின்றார். பிளேட் டோவிள் சிந்தனைப்படி உண்மை உலகைச் சார்ந்த ஆன்மா மனித உடலில் சிறைவைக்கப்பட்டதொன்றாகும். மனித ஆன்மா தனது தோற்றத்தை

மெய்யியல் அணுகுமுறையில் ஆன்மீகம்

ஓரு கண்ணோட்டம்

○ போல் ரோகன் ○

கள் உடலியலைச் சார்ந்தும் பூர்த்திசெய்யப்படுகின்றன. இப்படி ஒன்றை ஒன்று பூர்த்தி செய்கின்ற தொடர் நிலைப்பாட்டிற்காக (process) மனிதன் இயற்கையோடும் சமூகத்தோடும் மனிதனது அகத்தில் இருந்து எழும் உள்ளார்ந்த தேடலோடும் கொள்கின்ற தொடர்புச் சிக்கலே மனிதவாழ்க்கையாகும்.

ஆன்மீகம் - சமய வரைமுறைகளைக் கடந்தது

“ஆன்மீகம்”, என்ற சொற் பிரயோகம் சமய சார்பானதாக

கடவுளிடமிருந்து அல்லது அனைத்தையும் கடந்த - அறிந்த ஒரு ஊற்றில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டது. இது அழியக் கூடியதல்ல. உடலிருப்பையும் தாண்டி வாழக் கூடியது என்ற கொள்கைகளைப் பிளேட்டோவிள் வழிவந்தோர் முன்வைத்தனர்.

இதே சிந்தனையில் “உடலியல் மனிதர்” இவ் உலகிற்கு சொந்த மானவர்; தீமை நாட்டமுள்ளவர், அழியக்கூடிய இவ் உலகின் மூலக் கூறுகளால் ஆனவர்; என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது.

‘இந்த பிளவுபட்ட மனிதன்’ என்ற சிந்தனைப் பாரம்பரியம் கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் இது வரலாற்றினாடு வளர்ந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை மேற்கத்தேய சிந்தனை மரபை வியாபித்து நின்றது. இந்த பரிணாம வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டத் தில் கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆத்திகர் மட்டுமே ஆன்மீக வாழ்வைக் கொண்டவர் என்றும், கடவுளை ஏற்காத நாத்திகருக்கு ஆன்மீக வாழ்வு இல்லை என்றும் விளக்கங்கள் கூறப்பட்டன. ஆத்தி கரை கருத்து முதல்வாதி (Idealist) அல்லது ஆன்மீகவாதி என்றனர். நாத்திகரை பொருள் முதல்வாதி (Materialist) அல்லது வளக்கிவாதி என்றனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருத்தலியலாளர்களின் (Existentialists) சிந்தனையோட்டம் இந்த பாரம்பரிய பிளவுபட்ட மனிதர் என்ற மரபினை மாற்றி அமைத்து மனிதரை ஒரு முழுமையாக தன்னிலே பிளவுபடாத ஒருவராக காட்டி நிற்கின்றது.¹

‘இவ்வாறு பிளவுபட்ட மனிதர்’ என்ற எண்ணக்கரு ‘முழுமையிதன், என்ற முழுமை நோக்காக மாறிய மையால், கடவுளை நம்பி ஏற்ப

வருக்கு மட்டும் அல்ல, கடவுளின் இருப்பை ஏற்காதவருக்கும் ஆன்மீக வாழ்வு உண்டு என்ற புதிய தத்துவம் பிறந்தது. இது பழைய ‘ஆன்மீக மனிதன்’ என்ற எண்ணத்தில் இருந்து வேறுபடுகின்றது. புதிய ‘ஆன்மீக வாழ்வு’ தத்துவமோ மனித ஆனுமையின் முழுமையில் இருந்து பிறப்பது. மனிதனை கூறுபடுத்தி நோக்கும் கைங்கரியத்தை அடிப்படையிலேயே நிராகரிப்பது.

நவீன பெளதீகத்தில் புதிய கண்டுபிடிப்புகள், குறிப்பாக அனுக்கோட்பாடுகள் சடப் பொருட்களைத் தமது இருப்பி அம் இயக்கத்திலும் முழுமையான வையாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மனித நேயத்தை முதன்மைப் படுத்தி கடவுளை நிராகரித்தவர்கள் கூட தமக்கும் ஆன்மீகம் உண்டு என்றும், தமது ஆன்மீக மானது மனித உயர்ச்சி சார்பான முன்னுரிமையே என்றும் வாதிடுகின்றனர்.

இவ்வாறு சமயசாராமசங்கள் யாவற்றையும் கடந்து மனிதனை அவனது இருப்பின், இயக்கத்தின் அடிப்படையில் ஒரு முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதே மனிதனுக்குரிய ஆன்மீக வாழ்வாகும். இதில் சமய சச்சரவுகள் இல்லை; ஆண்

¹ இருத்தலியாளர்களுக்கு முன்னதாக மிகப் பழைய காலத்தில் எபிரேய சிந்தனையும் அதிலிருந்து பிறந்த விலியைப் பாரம்பரியமும் மனிதரைப்பற்றி பிளவு இல்லாத ஒரு முழுமையான கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

பெண்; இளையோர் - முதியோர்; ஆத்திகர் - நாத்திகர் என்ற பேதங்கள் இல்லை. எல்லோருக்கும் உரியதும் எல்லோரிலும் அவசியம் இருக்க வேண்டியதுமே இந்த ஆன்மீகமாகும்.

ஆன்மீகம் - மானிட முழுமையின் வெளிப்பாடு

ஆன்மீகத்தின் சமய எல்லைகளைக் கடந்து அதை ஒரு மனிதகுல சொத்தாகப் பார்த்தோம். மனித முழுமையே ஆன்மீகத்தின் பிறப்பிடம், ஒரு முழுமையான மனிதன்தான் ஓர் ஆன்மீகவாதியாக இருக்க முடியும். இங்கே முழுமை என்கின்ற போது ஒரு துறைசார்பானதாகப் பார்க்காது ‘‘ஒருங்கிணைந்த முழுமை’’ (Integrity) என்ற நோக்கில் பார்க்க வேண்டும். பிளேட்டோனிய, காட்டேசியன் (Cartesian) அடிப்படையில் அமைந்த பிளவுபட்ட நோக்கு (Dichotomy) மனிதனின் ஒருமையையும் முழுமையையும் காண விரும்பும் நவீன சிந்தனைப் போக்கிற்கு முரண்பட்டதாகும். ஆனாலும் இந்த ஒருமையினதும் முழுமையினதும் தேவை ஒரு பொருள்வாத (Monism) நோக்கில் அனுகப்பட வில்லை. நாத்திக மெய்யியலாளர்கள் கூட மனித விழுமியங்களைப்பற்றிப் பேசும்போது ஒரு வித இருபொருள் (Dualism) அல்லது பலபொருள் (Pluralism) தன்மையில் இருந்தே பேசவர். உதாரணமாக விழுமியங்களைகருத்து முதல்வாதமானவையாகவும் ஏனையவைகளை பருப்

பொருள் வாதமானவையாகவும் பார்க்கலாம். இந்திய மெய்யியலிலும் இரண்டற்ற ஒரே பொருளான பிரம்மமும் (பரமாத்மாவும்) ஜீவாத்மாவும் ஒன்றே முடிவில் ஜீவாத்மா பிரமத்துடன் தானாகத் கலந்து ஒன்றாகி விடுகின்றது என்று துவைத, அத்வைத கோட்பாடுகள் விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே மனிதனின் கூறுபடாத்தன்மையை ஒருமை (Monism) என்று கூறாமல் ஒருங்கிணைந்த முழுமை (Integrity) என்று கூறுவது பொருத்தமான தாக அமையலாம்.

சாதாரணமாக மனிதர் தன்னுள் பிளவுபட்ட தன்மைகளையே அனுபவிக்கின்றார். நல்லது செய்ய விருப்பம் உண்டு. தீயவற்றை விலக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானமும் எடுப்பதுண்டு. ஆனாலும் செய்ய விரும்பும் நன்மைகளைச் செய்ய விடாது, விலக்க விரும்பும் தீமைகளைத்தள்ள முடியாதவாறு பல விதமான போராட்டங்களையும் முரண்பாடுகளையும் அன்றாட வாழ்வில் மனிதர் சந்திக்கின்றனர். இது மனிதரது முழுமை பெறாத்தன்மையில் இருந்து மட்டும் அல்ல, நவீன உலகில் பல பொருள்வாதத் தன்மையின் (Pluralism) செல்வாக்கினாலும் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. பலபொருள்வாதத்தினால் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் அபிப்பிராய பேதங்கள் எங்கும் தோன்றி எல்லோரையும் அலைக்கழிக்கின்றன. இதன் கட்டுப்பாடில்லாத தன்மையானது எல்லாமே நிலையற்றவை என்ற

எண்ணத்தை தோற்றுவித்து எது வுமே உண்மையற்றவை என்ற மாயைக்கு மனிதரை இட்டுச் செல்லாம். எனவே பிளவுபட்ட நிலை, இருபொருள்வாத நிலை, ஒரு பொருள்வாத நிலை, பல பொருள்வாத நிலை என்பன சரி யாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டால் மட்டுமே மனித முழுமை என்றால் என்ன என்பது புரியவரும். இத் தகைய மனிதமுழுமையே ஆன் மீகத்தின் பிறப்பிடம்.

பேணாட் வெல்ற்ர (Bernhard Welte) கூறுவது போல தற்கால மெய்யியலாளர்கள் மனிதனை ஆன்மா, உடல் என்று பிரித்துப் பார்ப்பதில்லை. மாறாக அவர்கள் மனிதரை அவரது வாழும் சூழ்நிலைக்குள் வைத்துப் பார்க்கின்றார்கள். இது ஒரு நடை முறைச் சாத்தியமான அனுகு முறையாகும். இதைத்தான் நவீன மனிதரும் விரும்புகின்றனர்.

இத்தகைய நடைமுறைச் சாத்தியமான அனுகு முறை மனிதரது நிகழ்கால நிலையிலும் செயல் பாட்டிலும் இருந்து அவரை நோக்குகின்றது. எனவே மனிதனைப் பற்றிய சிந்தனைவாத மெய்யியல் அனுகுமுறைகள் நடை முறைக்குப் பொருந்துபவையாக மாற்றப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் பிளவுபட்ட நிலையின் முரண்பாடுகளும், பல பொருள்வாதத்தின் நிலையற்ற சார்பு நிலைத் தன்மைகளும், ஒரு பொருள்வாதத்தின் வரட்டுத்தன மான ஓருமையும் நிவர்த்திக்கப்

படலாம். இந்நிலையில்தான் மனிதர் முழுமையானவராகத் தன் நிலை ஒன்றிப்பு உள்ளவராக, ஆன்மீகம் உள்ளவராக நோக்கப் படுவார்.

‘‘தன்னை உணர்ந்த நிலை — சுய அதித அனுபவம்’’ மனித ஆஸ்மீகத்தின் இலக்கு.’

‘‘உன்னையே நீ அறிவாய்’ என்றார் ஞானி சோக்கிறத்டஸ். இவரது இந்த யதார்த்த அனுகு முறை அவரது சீடர்களாலும் அவரை பின் தொடர்ந்த ஏனைய கிரேக்க ஞானிகளாலும் அக்காலத்தில் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை போலும். எனவே தான் மனிதனது யதார்த்தமான இருப்பு நிலைக்கு (Existence) முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை விடுத்து மனிதனிடம் இருப்பவற்றிற்கு (Essence) முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் ஒரு போக்கிற்கு சோக்கிறத்டஸ் வழி வந்தோர் கால்கோவிட்டனர். (மனித சாராம்சமானது சிந்தனைச் சக்தி, ஆன்மா, உடல், மனம், சமூகம், தெய்வீகம் என்கிற விளக்கங்கள் உள்ளன.)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே மனிதனது யதார்த்த இருப்பு நிலையை மீள வலியுறுத்தும் ஒரு நிலை உருவாகி யது. மனிதரது முழுமை என்பது அவரிடம் இருப்பவைகள் மட்டும் அல்ல. மனிதரது இருப்பு — அந்த இருப்பினை அவருக்கு பரிச்சய மானதாக்கும் அவரது சுதந்திர

மின்மை, பசி, நோய் மற்றும் துயரங்கள், அவரது எல்லை உள்ளதன்மை, அவரது புரியாத புதிர்கள், உண்மையை நோக்கிய தேடல்கள் போன்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு முழுமையான கண்ணோட்டம் இன்று மனிதனைப்பற்றி எழுந்துள்ளது. நவீன இருத்தலியலின் முன்னோடி எனக் கொள்ளப்படக் கூடிய சொறன் கீர்க் கெகாட் (Soren kierkegaard) என்பாரது மையப் பொருள் ‘மனிதனாக வாழ்வது’ ஆகும்.

இருத்தலியலாளர்களின் கருத்துப்படி மனிதர் தன்னை பூரணமாகப் புரிந்து அறிந்து கொள்வதன் மூலமாக, (self - realization) தனக்குள்ளும் தன்னைச் சுற்றியுள்ளோரோடும், (சமுதாயம்) பிரபஞ்சத்தோடும் ஓர் அற்புத உறவை ஏற்படுத்துகின்றார். இந்த உண்த உறவின் மற்றொரு பரிமாணம்தான் அவரது சய அதீத (self - transcendence) அனுபவம் ஆகும். இந்த சய அதீத அனுபவம் பற்பட்டு தனது குறைபாடுகள், நிறைவுகள், புதிரான தன்மைகள் போன்றவற்றை முழுமையாக அறிந்து ஏற்றுக் கொள்வதிலாகும்.

மனிதர் தம்மைத் தாமே அறிந்து கொள்கையில் தமது மட்டுப்படுத் தப்பட்ட தன்மையை, வாழ்நிலை அவலங்களை, தன்னில் பூர்த்தியாக்கப்பட வேண்டியவைகளை கண்டறிந்து தன்னை ஒரு வரை

யறைக்கு உட்பட்ட சுயமாக (Self) ஏற்றுக்கொள்கிறார். இவ்வாறாக மனிதரது சய அதீத அனுபவமும் அவரது வரையறைக்கு உட்பட்ட தன்மை பற்றிய சய ஏற்றலும் (Self - acceptance) ஒவ்வொருவரும் பெறக்கூடிய ஆன்மீக அனுபவமாக அமையலாம்

இந்த ஆன்மீக அனுபவத்தின் மூலம் மனிதர் அண்டம் முழுவதிலும் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட அதிமுக்கியமானவர் ஆகின்றார். இந்த உயர்ச்சி நிலையில் அவர் பெறும் உணர்வுச் சக்தியே அவரது இருப்பின் இலக்கை நோக்கி வழிநடத்துகின்றது; அவரது இருப்பிற்கு அர்த்தம் கொடுக்கின்றது; மனிதரை ஒரு வரோடு ஒருவர் இணைத்து சமூகமாக்குகின்றது.

மனிதனின் இந்த ஆன்மீகப் பரிமாணம் தனக்கே உரிய அனைத்து விழுமியங்களை உள்ளடக்கியதோடு மனிதனது முழுவளர்ச்சியை நோக்கி மனிதனை ‘‘ஆள்’’ (Person) ஆக உருமாற்றுகின்றது என்ற மக்ஸ் ஷெலர் (Max Scheler) என்பவரின் கருத்து இங்கு கவனிக்கற்பால்து.

சமயங்கள் முன்வைக்கும் ஆன்மீகமும் இதே இலக்கினையே கொண்டுள்ளதை அவற்றின் ஆன்மீகக்கருலுலங்கள் நன்கு புலப்படுத்தும்.

Synopsis

SPIRITUALITY A Philosophical Perspective

Human life is not only physical (or material) and social but also spiritual. Though these realities are distinct, they depend upon each other. One complements the other. Therefore, human life is defined in terms of the human beings complex relationship with nature, society and the internal search in order to fulfil the material and spiritual needs.

In the normal usage, we think that spirituality belongs only to the religious sphere. But spirituality surpasses all the limits of religions.

The Greek philosophical tradition made a distinction in man as body and soul. The Greek philosophers said that through the body man becomes a material being, and through the soul man becomes a spiritual being. This dichotomized view of man resulted in the affirmation that only the believers in God can have spiritual life and the atheists do not have a spiritual life.

The 20 th century existentialists denied this dichotomy and viewed human beings as a whole. This holistic view of man views spirituality as something flowing from man's existence and personality. Therefore, spiritual life is a common patrimony of humanity.

Platonist dichotomy, Cartesian dualism, Modern pluralism and the Monistic ideas are all depriving man of his true identity. These are giving only one sided view of man. But, true view of man will be to see man as an integral person. Spirituality is the manifestation of man's wholeness and integrity. Therefore, only an integral person can be a spiritual man.

Bernhard Welte studies man from his concrete life situations. For him, modern philosophers avoid speaking of body and soul, but they emphasize the whole human situations. This type of

approach will remedy all the contradictions, relativism and the other deficiencies of the previous views of man. And this will lead to the correct explanation of his spiritual life.

Self-realization and self-transcendence are the goals of a true spiritual man. Socrates said "know thyself." This existentialistic view of socrates was taken again by the 20th century existentialists. They give importance not to the essence of man, but to his existence. For this, self - realization is necessary. To realize his concrete life situations, aspirations, limitations, mystery aspects and all the threats of his life, it is necessary to live as a human being. This self - realization leads to the correct relationship with himself, with the other human beings and with the universe. The other side of this self-realization is self-transcendence.

This experience of self-transcendence and the experience of his limitations are the same as the spiritual experience that each man can enjoy. Max Scheler says that this spiritual dimension includes all the values and raises man as a person. The spirituality that all the religions put forward has the same aim.

BIBLIOGRAPHY

1. ERICH FROMM AND RAMON ZIRAU.
The Nature of Man. New York:
Macmillan Pub., 1968.
2. DOMINIC ANTON JOSEPH.
Self Realization and Intersubjectivity in Gabriel Marcel. Rome:
Urbaniana University press, 1988.
3. WILL DURANT.
The story of philosophy. Newyork :
A Touch stone Pub., 1926.
4. CLAUDE SUMNER.
The Philosophy of man.
Vol II, Addis Ababa:
Central printing Press, 1974.

“சமயவியல் அந்தியமாதல்”

— ஒரு கருத்துப் பகுப்பாய்வு —

சௌவி K. மீனாஜிவி

நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட அந்தியமாதல் என்கின்ற சொல் மெய்யியலிலும், சமயவியலிலும், இலக்கியத்திலும் நீண்ட காலமாகப் பரந்த அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. பாரம்பரிய கருத்துமுதல்வாத சிந்தனைப் போக்கிற்கு மட்டும் உரித்துடையதொன்றாக மட்டுமன்றி, புரட்சிகரமான பொருள் முதல் வாத, மாக்ஸிய சிந்தனைகளுக்கும் உடன்பாடானதொன்றாக இச் சொற்பிரயோகம் மெய்யியலில் அமைந்து காணப்படுகின்றது. நவீன காலத்தில் வளர்ச்சி நிலைகளை எட்டிக் கொண்ட உள்ளியல், சமூகவியல் விஞ்ஞானங்களிலும் கூட இச்சொல் முக்கியமானதொரு இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது. பல்துறை சார்ந்தோரின் உபயோகத்துக்குரிய தாய் இச் சொல் இடம் பெற்றிருப்பினும் அவற்றுக்குரிய துறைசார்ந்தோரின் எண்ணக்கருத்துக்களுக்கும், கற்பிதங்களுக்கும் ஏற்புடைய வகையிலேயே இதற்கான அர்த்தத்தைக் கண்டும் காட்டியும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

‘Alienatio’ என்ற இலத்தீன் வேர்ச்சொல் வழியாகவே ஆங்கிலத்தில் இன்று ‘Alienation’ என்றவாறாய் பயன்படுத்தப்படும் சொல் வழக்கத்துக்கு வந்தது.¹ மெய்யியலில் அந்தியமாதல் என்கின்ற போது ஒரு செயலை அச் செயலின் பெறுபேற்றினை அல்லது விளைவினை சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. சிறிது விளக்கமாக இதனை நோக்கின் ஏதோ ஒன்று இன்னொன்றிலிருந்து பராதினைப் பட்டுப் போதலை அதாவது புறங்கணிப்புக்குட்படுவதை குறிப்பதாக அமைகின்றது.² மெய்யியலில் அந்தியமாதல் என்பது ஒரு செயற் பாட்டையும் ஒரு நிலைப்பாட்டையும் குறிப்பதாகிய இருவித நிலைகளைச் சுட்டிக் காட்டி அமைகின்றது. அதாவது உலகத்துப் பொருட்கள் போன்றவற்றிலிருந்து அந்தியமாதவினையும் சுயம் (self) என்கின்ற நிலையிலிருந்து தன் மனச் செயல்களை அந்தியப்படுத்தலை யும் குறிப்பதாக அமைகின்றது. தன்னைத் தன்னிலிருந்து அதாவது தன் மனச் செயலிலிருந்து அந்தியப்படுத்திக் கொள்கிற இரண்டாவது நிலையே, சமய மெய்யியலுக்கு உவப்பானதொன்றாக அமைகின்றது.

சமயவியலில் ‘அந்நியமாதல்’ என்கிற கருத்தாய்வினை மேற்கொள்வதற்கு வசதியாக ‘அந்நியமாதல்’ என்கிற சொற்பிரயோகம் ஏனைய துறைகளில் எவ்வகைத்தான் அர்த்தத்துடன் பாவிக்கப்படுகிறதென்பதை இனங்காணல் தொடரும் ஆய்வுக்குத் துணை புரியும்.

சுயமான (Self) நிலையிலிருந்து புறம்போவதைக் குறிப்பதாய் உளவியலில் ‘அந்நியமாதல்’ கருதப்படுகிறது. ஒருவர் தன்னைத்தானே உபயோகமற்றவர், உதவியற்றவர், நம்பிக்கையற்றவர், சமூகத்தால் கைவிடப்பட்டவர் என்றவாறாக உணரத் தலைப்படுகிற போது அவர் ‘அந்நியமாதல்’ என்கிற நிலைப்பாட்டிற்கு பொருத்தப்பாடு டையவராகி விடுகிறார், என பொதுவாக உளவியலாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.³ இத்தகையதொரு நிலைப்பாட்டிற்கு ஒருவர் உட்பட அவருக்கு புறத்தேயிருந்தான் தூண்டல்கள் அல்லது அவரது அகவயமான தூண்டல்கள் உந்துசக்தியாக அமையலாம்,

‘அந்நியமாதல்’ என்கிற சொல்லினை சமூகவியலாளர்கள் மனிதன் தான் சேர்ந்திருக்கின்ற — சேர்ந்திருக்க வேண்டியதிலிருந்து பிரிந்து நிற்கும் போது அவர் தன்னைத்தானே அந்நியமாக்குகிறார் என்ற உணர்வில் பொதுவாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.⁴ அந்நியமான மனிதர் எவ்வாறு எந்த மனிதனுடனும் ஒட்டுறவு இல்லாமல் இருக்கின்றாரோ அதே போல தன்னுடனேயே ஒட்டுணர்வு இல்லாமலும் இருக்கின்ற நிலையை அடைந்து விடுகிறார்.

தனி மனித வாழ்வின் நோக்கினை நிறைவறாதவாறு தடைசெய்கிற சமூக வாழ்விலிருந்தும், உலகத்துப் பொருட்கள் மீதான இருப்பிலிருந்தும் அந்நியப்பட்டதொரு நிலையே சுயத்தை (Self) உணர்வித்து இறைவனோடான பேரானந்தப் பெருவாழ்வை பெற்றுத் தரும் எனும் நம்பிக்கையை இருப்பியல்வாதிகளில் (Existentialist) ஒரு சாரார் எடுத்துக் கூறுகின்றனர். மனிதன் சமூகத்திலிருந்தும், தன்மன விருப்புக்களிலிருந்தும் ‘அந்நியப்பட வேண்டும்’; அந்நியமான மனிதனாலேயே வாழ்வியலின் நோக்கினை நிறைவேற்ற இயலும் என்பது அவர்களது கருத்து. அழகியல் வாழ்வு, ஒழுக்க வாழ்வு, சமய வாழ்வு என்கிற மூன்று கட்ட நிலைகளை எடுத்துக் கூறி ஒரு கட்டத்திலிருந்து மறு கட்டத்துக்கு மனிதன் பாய்ச்சல் முறையில் கடந்து அவற்றிலிருந்து தன்னை அந்நியப்படுத்தி இறைவனோடான வாழ்வை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும் என சொறங் கீர்க்கெகாட் (Soren Kierkegaard) குறிப்பிடுகிறார்.

கார்ல் மாக்ஸ் (Karl Marx) சமய மெய்யியலாளர்கள் அந்நியமாதலைக் குறித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிரான தொரு போக்கையே கைக்கொள்கிறார். முதலாளித்துவ அமைப்பும்

அதன் செயற்பாடுகளுமே மனிதரை அவரது உழைப்பிலிருந்து அந்நியப் படுத்தி படிப்படியாக அவரது சுயத்திலிருந்தும் அவரை அந்நியமாக்கி விடுகின்றன என்கிறார். மேலும் தன்னைத்தானே இன்னும் கண்ட றிந்து கொள்ளாத அல்லது தன்னை ஏற்கனவே இழந்து விட்ட மனிதரின் தன்னுணர்வும், சுயமதிப்பும் தான் சமயம்⁵ என்கிறார். சமயமானது இகவாழ்வை பரிகசித்து, மனிதனின் பரவாழ்வு குறித்தும் கற்பனை ரீதியான மறு வாழ்வு குறித்தும் சிந்திக்க தூண்டுகின்றது. இவ்வாறு மனித சாராம்சத்தை விஞ்ஞான வரலாற்று நோக்குடன் தெரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கு தடைசெய்வதன் மூலம் சமயங்கள் மனிதனை அந்நியமாக்குகின்றன என மார்க்களியவாதிகள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவ்வாறாக வரலாற்றிலும், வேறுபட்ட பாடவிதான் அடிப்படைகளிலான அறிவுத்துறைகளின் கரங்களுக்குள்ளும் கையகப்படுத்தப்பட்டு அவற்றின் கருத்துப் போக்குகளுக்கு அமைவாக விளக்கம் காணப்பட்ட ‘அந்நியமாதல்’ என்கிற சொல் சமய மெய்யியலில் எத்தகையதோரு அனுகுமுறையைப் பெற்றுக்கொண்டதென்பது குறித்து இங்கு நோக்குதல் இனிப் பொருந்தும். ஆன்ம விடுதலை என்கிற வேட்கையை நிறைவேற்ற ஒரு சாதனமாக அதாவது கருவியாக ‘அந்நியமாதலை’ சமய மெய்யியல் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

மறைபொருள் உண்மையை விளக்கவே மன்டேயிக (Mandaic) இலக்கியங்களும், மனிக்கேயிக (Manichaic) இலக்கியங்களும், கிறிஸ்தவ மத இலக்கியங்களும் ‘அந்நியமாதல்’ என்கிற சொல் வினை முதலில் பயன்படுத்தின.⁶ ‘அந்நிய உயிர்’ ஒன்று இவ்விலக்கில் உலவுகிறது. அவ்வுயிரானது தன்னுவிகிற்கு அதாவது விண்ணுவிகிற்கு மீண்டும் செல்ல விரும்புகின்றது. ஆனால் இவ்வுலக இன்பங்களில் தன் மதியினை இழந்ததால் அதன் பிரயாணம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. இத்தடைப்பட்ட நிலை அவ்வுயிரினை அதன் உலகிலிருந்து அந்நியப்படுத்தி விடுகிறது என்கிற சாராம்சத்தை எடுத்துக் கூறுகிற தொரு நிலையிலேயே அந்நியமாதல் என்கிற பதப்பிரயோகம் மனிக்கேயிக், மன்டேயிக், கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களில் இடம் பெறுகின்றது. உலக வாழ்க்கை மீதான மனிதரின் மோகமானது அவரது சொந்த உலகமான விண்ணுவிகிலிருந்து அவரை அந்நியப்படுத்தி விடுகிறது, என்கிற சாராம்சத்தையே ‘அந்நியமாதல்’ என்கிற பதம் உணர்த்துவதாய் சமய இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அத்துடன் உலகியல் பற்றுக்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதொரு நிலையினையும், மனத்தின் போக்கிற்கு ‘சுயத்தை’ உடன்பட விடாது நித்திய ஒளியை நோக்கித் திருப்புகிறதொரு நிலையினையும் ‘அந்நியமாதல்’ என்கிற கருத்தாக்கம் சமய மெய்யியலில் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

‘மண்ணுலகில் உங்களுக்கெனச் செல்வத்தை
சேமித்து வைக்க வேண்டாம். இங்கே பூச்சியும், துருவும்
அழித்து விடும்; திருடரும் அதைக் கண்ணமிட்டுத் திருவெர்’
(மத். 6:19)

என்கின்ற இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனை உலகத்துப் பொருள் களிலிருந்து மனிதன் தன்னை அந்நியப்படுத்த வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகின்றது.

உலகிற்காகவோ, உலகத்துய்ப்பிற்காகவோ மனிதன் படைக்கப்படவில்லை என்பதையும் அதிலிருந்து அந்நியப்பட்டு ‘நித்திய ஒளி யில்’ சேர்க்கப்பட வேண்டியதொரு பிரகிருதியே மனிதன் என்கிற கருத்தையும் சமய மெய்யியலாளர்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றனர்.

‘‘எம்மை நீர் உமக்கென உருவாக்கினீர்
எங்கள் இதயம் உம்மில் அமர்ந்திராவிடில்
என்றுமே அதற்கு இளைப்பாறுதல் இல்லை’’

என்ற தூய அகஸ்டனின் கூற்று மேற்குறித்த கருத்துக்கு சான்று பகர்கின்றது.

கிறிஸ்தவ, யூத சமயங்கள் மட்டுமே ‘அந்நியமாதலை’ மேற்குறித்த அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கூறவில்லை. இந்திய சமயங்களும் உலகியல் வாழ்வை மாய நிலைப்பட்டதொன்றென்றும் இதில் மயங்கி பிறவியெடுத்ததன் நோக்கத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு விடக் கூடாதென் றும் வற்புறுத்துகின்றன. அந்நியப்படல் உலகத்திலிருந்தும் உலகத்துப் பொருட்களிடமிருந்தும் மனத்தின் லௌகீக நாட்டங்களிலிருந்துமே என்றவாறாக இந்திய சமயங்கள் பொதுவாக வற்புறுத்துகின்றன.

உலகையும் உலகின் பொருட்களின் நிலையாமையையும் குறித்தும் அவற்றிலிருந்து அந்நியப்பட்டு ‘நித்திய ஆன்மாவடன்’ அத்து விதப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும் திருநாவுக்கரசர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘‘சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
மங்குவாரவர் செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்’’

(திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், தனித் திருத்தாண்டகம்)

என உலகப் பொருட்களை உதாசீனம் செய்யும் நிலையினையும்

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச் சுற்றத்தா
ரெம்மாடு சும்மாடா மேவர் நல்லார்
செத்தால் வந் துதவுவா ரொருவரில்லை
சிறுவிறகாற் றி மூட்டிச் செல்லா நிற்பர்

(திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - திருவங்கமாலை)

என உறவுகளின் நிலையாமையையும் எடுத்துக்கூறி இவற்றிலிருந்து ‘அந்நியமாதவின்’ அவசியத்தை வற்புறுத்தி நித்திய ஒளியுடனான சங்கமத்தையே நிரந்தரம் என எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இவற்றின் மூலம் மேற்கு, கிழக்கு சமயங்கள் ‘அந்நியமாதலை’ அர்த்தப்படுத்திக் கொள்வதில் ஒருமுகப்பட்டு நிற்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

1. FELIX GEYER DAVID, SCHWEITZER ‘Alienation’ (Problems of meaning theory and method), Combridge 1981, p. 22.
2. PAUL EDWARDS The Encyclopaedia of Philosophy, ‘Alienation’ Vols. 1 and 2 Macmillan Publishing Co., Inc. & The Free Press, New York Collier Macmillan Publishers, London, Reprint Edition, 1972, p. 76.
3. LAWRENCE WRIGHTSMAN, Social Psychology in the Seventies, Brooks / Cole Publishing Company, Monterey, California 1972. p. 527.
4. எஸ். வி. இராஜதுரை, அந்நியமாதல், க்ரியா வெளியீடு, 268, இராஜபேட்டை கை ரோட், சென்னை 600014, திருமகள் அச்சகம் 1979, பக். 12.
5. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நூல், பக். 19.
6. FELIX GEYER DAVID SCHWEITZER, ‘Alienation’, p. 22.
7. ஆ. கி. தர்மராஜ், ‘மனிதனும் சமயமும்,’ வெனக்ஸ் அச்சகம், மதுரை 4.

Synopsis

ALIENATION IN RELIGION An Analysis of Concept

The concept of alienation is widely used not only in philosophy, religion, sociology and literature but also in recent sciences; its meaning differs according to the principles and scope of each and every science. In philosophy, the word 'alienation' explains that something gets separated from theirs. We can also say that alienation in philosophy denotes two aspects: alienation from the world and alienation from self. The latter helps us to understand alienation in religion.

Philosophy of religion accepts alienation as a means to achieve spiritual freedom. The Mandaic, Manichaic and Christian literatures used the word 'alienation' to explain some mysteries, i. e, a strange life is wandering about in this world in search of the way to its own home (heaven). But when it is trapped in the passions of this world, its journey towards heaven is interrupted and hence alienated from heaven. So alienation from the passions of this world binds us to God. This is how religions explain 'alienation'.

The gospels present this truth in Jesus' words in several passages. Thirunavukharasar says that one should alienate oneself from the passions, of this world so that, one may be united with God.

From this it is clear that the religion of the west and the east merge in one explanation which they give for the word 'alienation'.

ஹகலின்

இயக்க இயல் முறை

ஓர் அறி முகம்

மெய்யியலில் ஹெஸ்

ஹெகல் 18ம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த தத்துவங்கானி. கருத்துமுதல்வாதத்தின் தந்தை; ஆன்மீக வாதத்திற்கு அறிவிபூர்வ மானவிளக்கத்தை அளித்தவன்; பரிபூரணத்திற்குப் பரிபூரணமான விளக்கத்தைத் தந்தவன்; மேற்குல கிண் சிந்தனைக் குகையெனக் கிழக் குலகினால் வர்ணிக்கப்படுவன்; ‘தூய எண்ணக்கரு பற்றிய தேட்டத்தினால் மேற்குலகையும் கிழக் குலகையும் இணைத்தவன்’ எனப் பேராசிரியர் இராதாகிருஷ்ண நால் பாராட்டப்பட்டவன். மானிட விடுதலை என்பது பூரண, ஆன்ம விடுதலையே என்பதன் மூலம் சமகால மெய்யியறிசிந்தனை கருக்கு களமமைத்துத் தந்தான். இருப்புவாதம் (Existentialism), அமைப்புவாதம் (Structuralism) போன்ற நவீன மெய்யியற் போக்கு கள் முகிழ்ப்பதற்கு இவனது கருத்துக்களும் ஆதாரமாய் அமைந்தன. ‘மெய்யியலில் இனி எனக்கு முன்பும் எனக்குப் பின்பும் ஆராய் வதற்கு ஏதுமில்லை’ என்றான். அதற்கொப்ப எல்லா அறிவியற் துறைகளையும் அவதானித்தான்.

இவனது கருத்துக்களோடு உடன் படுவாருமுண்டு. எனினும் அறிவாராச்சியியலுக்கு அவனளித்த பங்களிப்பை குறைத்து மதிப்பிடுவோர் எவருமில்லை. ஹெகல் வடிவமைத்த இயக்க இயல்முறை (Dialectical Method) அனைத்து அறிவின் பரிணாமத்தையும் விளக்கும் அடிப்படை முறையாக அமைகிறது. இயக்கஇயல் பொருள்முதல் வாதத்தின் தந்தையாகிய கார்ல் மார்க்கோஸ் (Karl Marx) இதனை ஒப்புக் கொண்டான். ‘இயக்க வியலின் பொதுவான வடிவங்கள் பற்றிய முழுமையான, உணர்வு பூர்வமான சித்திரத்தைக் ஹெகல் தான் முதன் முதலாகத் தீட்டித் தந்தவர்’ என மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார்.

வே. யுகபாலசிங்கம்

ஜோர்ச் வில்லெம் பிரடெரிக் ஹெகல் (Georg Wilhelm Friedrich Hegel) 1770 ஆவணி 27ல் பிறந்தார். ஜேர்மன் ஸ்ரியூட்காட் அவரது சொந்த ஊர். ஆரம்பக் கல்வி தாயிடம். 18 வயது வரை ஜேர்மனியில் கல்வி. 1778ல் மத வியலைக் கற்றார். 1793ல் அக்கல்வியில் கலாநிதியானார். 1807ல் பேராசிரியர், 1831 வரை பல பல்கலைக்கழகங்களை அலங்கரித்தார். 1830ல் நடந்த அரசியற் புரட்சி அவருக்குப் பிடிக்க வில்லை. 1831ல் மரணமடைந்தார். கொலரா நோய்தான் அவருக்குப் புதைகுழி தோண்டி

யது. அவரது சாதனை அழியாப் பெருமை கொண்டது. தத்துவ உலகிற்கு அவர் ஓர் உரைகல்லா னார்.

இயக்க இயல் அறிமுகம்

ஹெகவின் கருத்தாழூமிக்க முயற்சிகள் பல. அவற்றில் இயக்க இயல் என்ற சிந்தனையை மேலோட்டமாக இக்கட்டுரை மொழி பெயர்க்கின்றது. இயக்க இயல்வாத முறையை அறிவின் பரிணாமத்திற்கு அடிப்படையான முறையாக இவர் அறிமுகம் செய் தார். தனது பரிபூரணத்துவம் என்ற கருதுகோளுக்கு அழைத்துச் செல்லும் மார்க்கமாக அதனை முன்வைத்தார். இவ்வுலகில் எது வும் நிலையானதன்று, மாறிக் கொண்டேயிருக்கின்றது என்ற கூற்றை அவர் வெறும் எடு கோளாக முன்வைக்கவில்லை. அவர் காலம்வரை எடுகோளாக முன்வைத்திருந்த கூற்றுக்கு உயிரூட்டமளித்து, நிருபிக்கவும் முயன்றார். மாற்றம் — முரண் பாடு — இயக்கம் இவையே உலகின் பரிணாமத்திற்கு ஆதாரம். தனி மனிதன், குடும்பம், சமூகம், நாடு, அரசு, உலகம் என விரியும் எல்லா வரலாறும் இயக்கத்தின் பாற்பட்டதே. உலகில் உள்ள ஒவ்வொன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டவை. உலகம் முழுமையான வஸ்து. இதில் உள்ள ஒவ்வொரு துகளும் முடிவில்லாத எண்ணற்ற தொடர்பு கணையுடையது. இதனுடாகவே மாற்றமும், முரண்பாடும், இயக்கமும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்

றன். இவ்வியக்கம் ஏனோ தானோ என நிகழ்வதில்லை. ஒரு வர்ண முறையைக் கொண்டது, இலக்கு டையது, உயர்ந்த இலட்சியம் ஒன்றை உள்ளடக்கியது. அந்த உயர்ந்த இலட்சியமே விடுதலை. பரிபூரணத்தை நோக்கிய சமூக விடுதலை. பரிபூரணத்துவத்தை அடைந்தவுடன் அது, அதுவாகி விடுகின்றது. இயக்கம் ஹெகவிடத் தில் பரிணாமத்தின் ஆதார சுருதி யாகியது.

வரலாற்றில் இயக்க இயல்

வரலாற்று ரீதியாக அவதானித் தால் இயக்கம் என்ற எண்ணக் கரு ஆதி கிரேக்க காலத்திலேயே முன்வைக்கப்பட்டு விட்டது. கி.மு. 5ம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்த ஹேரக்கிளீட்டாஸ் (Heraclitus) என்ற மெய்யியலானே இதன் முன்னோடி. ‘மாற்றம், முரண் பாடு என்பவற்றினுடாக நிகழும் இடையறா இயக்கமே நிலையானது. எதுவும் மாற்றத்திற்குள் எாகாமல் ஒன்றோடு ஒன்று முரண் படாமல் இருப்பதில்லை. மாற்ற மின்றி நிலையாக இருப்பது என்பது வெறும் காட்சிப் போலியே. இப் பிரபஞ்சத்தில் அனைத்தும் மாற்றம், முரண்பாடு என்பவற்றி னுடாக இயங்கிக் கொண்டேயிருக்கின்றன’ என்றார். இச் சித்தாந்தத்தை விளக்க, அனைத்திற்கும் ஆதாரமான, அடிப்படையான மூலப் பொருள், ‘தீ’ என்றான். இடையறா இயக்கத்திற்குப் பொருத்தமான உதாரணம் ‘தீ’ யே என்றான். இக் கருத்தே,

அறிவாராய்ச்சியியலின் முக்கிய எண்ணைக் கருவாகிய இயக்க இயல் அனுஙு முறைக்கு ஆரம்பம். பிளேட்டோ (Plato), காண்ட் (Kant), ஹெகல் (Hegel), மாக்ஸ் (Marx) போன்றவர்களினுடாக நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட விஞ்ஞான பூர்வமான இச் சிந்தனைக்கு ஆரம்பகர்த்தா அவனே. ஹேரக் கிளீட்டாஸ்கக்கடுத்து, வரலாற்று ரீதியாக முதன்மையானவன் ஹெகலே. இவனே அறிவாராய்ச்சி யியலுக்குரிய ஆதார முறையாக இயக்க இயலை திட்டமிட்டு வடிவமைத்தான்.

பிளேட்டோ, காண்ட் போன்றவர்களின் பங்களிப்பு இச் சிந்தனையை ஆழ, அகல ஆராயக் ஹெகலுக்கு உதவியது. இவ்வனுகுமுறையைக் கருத்துக் கருவுலமாக வடிவமைத்துபுத்திபூர்வமான சித்தாந்தமாக முன்வைப்பதற்கு ஹெகலுக்கு எதிர்மறையாக உதவியவர்களும் உளர். பார்மனீடஸ் (Parmenides), அனெக்கச்கொராச (Anaxagoras), அரிஸ்டோட்டில் (Aristotle), கொப்ஸ் (Hobbes) போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள். இவர்களில் பார்மனீடஸ், அரிஸ்டோட்டில் போன்றவர்களின் கருத்துக்களே, ஹெகலைத் தீர்க்கமாக இம் முறையை வடிவமைக்க வேண்டிய அவசியத்தை வழங்கின. ஹெகலே இக் கருத்தை தனது அளவையியலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அரிஸ்டோட்டலும் ஹெகலும்

அரிஸ்டோட்டலின் சிந்தனை விதிகள் இக் கருத்தாக்கத்தில் முக

கியமானவை. ‘A என்பது A ஆகும்’ என்றது ஒருமை விதி. ‘A என்பது A ஆகவும், அதே வேளை A அல்லாமலும் ஒரே நேரத்தில் அமைந்திரா’ என்றது முரணாமை விதி; ‘A என்பது A, அல்லது A அன்று’ என விளக்கிய நடுப்பத விதிகள் மூலம் ஹேரக் கிளீட்டாஸின் ‘இடையறா இயக்கம்’ என்ற கருத்தை நிராகரித்து விட்டதாக அரிஸ்டோட்டில் கருதி நான். ஆனால் ஹேரக்கிளீட்டாஸின் வாதத்தை வென்று விட்டதாக நினைத்த அரிஸ்டோட்டில், ஹெகலிடம் வீழ்ந்து விட்டான். அரிஸ்டோட்டில் தன முரணாமை விதியின் மூலம் ‘ஒரு பொருளுக்கு உள்தாயிருத்தலும், இலதாயிருத்தலும் ஒரே சமயத்தில் இருக்க முடியாது’ என்றார். ஹெகல் அக்கருத்தை தெளிவாக மறுத்தார். ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் எதிர்ப் பொருள் உண்டு. ஒரு பொருளின் தனமை அதன் எதிர்ப் பொருளின் உண்மையைப் பொறுத்தது. உளது என்பதிலேயே இலது என்பதும் அடங்கியுள்ளது. உளது தெளிவது இன்மையிலேயே என்றார். இதனை நிறுவ அறிவுபூர்வமான ஆதாரங்கள் பலவற்றை எடுத்துக் காட்டினார். இப் பிரபஞ்சத்தின் வரலாறே நிகழ்கிறது என்பதன் மூலம் ஹேரக்கிளீட்டாஸின் வாதத்தை விஞ்ஞான பூர்வமான விளக்கமாக்கினார். காண்டி னிடம் (Kant) அறியொணாவாதமாகச் சிறைப்பட்டிருந்த இயக்க இயல் வாதத்தை, எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய இயற்கை

யான அறிவியல் முறையாக எளிமைப்படுத்தினார்.

ஹெல்லின் இயக்க இயல் கருத்து முதல்வாதம்

உளதும் இலதும் சங்கிலித் தொடர்போன்ற கருத்து வளர்ச்சி யின் ஆரம்ப நிலை. இரண்டும் முரண்பட்டு புதிய உள்தொன்றைத் தோற்றுவிப்பதனாடாக இயக்கம் நிகழ்கிறது. கருத்து — எதிர்க்கருத்து, இரண்டும் முரண்பட்டு பொதுக்கருத்தொன்றை தோற்று விக்கின்றது. இந்நிலையில் புதிய உள்தொன்று உயிர் பெறுகின்றது. இதனை வாதம் (thesis), எதிர் வாதம் (anti thesis), இரண்டும் முரண்பட்டு பொது வாதம் (Synthesis) ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கின்றது எனவும் மொழி பெயர்ப்பர். இந்த உயிரோட்டமான இயக்க நிகழ்வு மூன்று விதிகளைத் தன்ன கத்தில் கொண்டுள்ளது, அல்லது மூன்று விதிகளினடிப்படையில் தொழிற்படுகின்றது:

(i) எதிர் மறைகளின் ஒருமைப் பாடும் போராட்டமும், (Law of Unity and Struggle of Opposites)

(ii) அளவு மாற்றமும் பண்பு மாற்றமும் (Law of the Passage of Quantity into Quality)

(iii) நிலையில் நிலை மறுப்பு (Law of the Negation of the Negation)

இவ் விதிகளினாடாக இயக்கம் நடைபெறுகின்றது. இவ் விதிகள் மாற்றம், முரண்பாடு, இயக்கம் என்ற இயக்க இயல்முறைக்கு அடிப்படையாகும்.

எதிர் மறைகளின் ஒருமைப் பாடும் போராட்டமும் என்ற முதலாவது விதி கருத்து வளர்ச்சி யின் ஆரம்ப நிலையாகும். சமூக வாழ்வின் பரிணாமத்திற்கும், அதன் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் ஆதாரம். ஒவ்வொரு பொருளும் நிகழ்ச்சியும் எதிர் நிலைகளின் ஒருமைக்கும் பரஸ்பரப் பாதிப்புக் கும் வெளியே நிலவ இயலாதவை. அதேவேளை, இந்நிலை தற்காலிக மான து. வளர்ச்சிப் போக்கில் அது முரண்படுகின்றது. வேறு ஒரு பொருளின் தோற்றம் இங்கு நிகழ்கிறது. ஒருமையிலிருக்கும் போதே எதிர் நிலைகள் தமக்குள் போராடுகின்றன. ஒன்றை ஒன்று மறுக்கின்றன. வெளி முரண்பாடுகள் உள் முரண்பாடுகள் எனப் புறவய மான அகவயமான கருத்து வளர்ச்சிகள் ‘எதிர் நிலைகளின் ஒருமையும் போராட்டமும்’ என்ற விதியினாடாக நிகழ்கின்றன.

இரண்டாவது விதியாகிய, அளவு மாற்றமும், பண்பு மாற்றமும் எதிர் நிலைகளின் ஊடாக ஏற்படும் கருத்து மாற்றத்தை மற்று மோர் கோணத்தில் விளக்குகிறது. அளவு என்பது குறிப்பிட்ட பண்பி னது வளர்ச்சியின் பரிமாணம். குறிப்பிட்ட அளவு மாற்றம் புதிய பண்பு மாற்றத்தைத் தருகிறது. பொருட்கள், நிகழ்வுகளின் அளவு அம்சங்களும் பண்பு அம்சங்களும்

ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை, அவை பிரிக்க முடியாத ஒருமையைக் கொண்டவை. பண்பு மாற்றம் புதிய கருத்து மாற்றத்திற்கு ஆதார மாகிறது. அளவு மாற்றத்தினாடாக நிகழும் இப் பண்பு மாற்றம் தவிர்க்க முடியாத இயக்க இயல் அம்சமாகிறது.

மூன்றாவது விதி, இயக்க இயல் முறையின் பூரணத்துவமாகிறது. பழையன கழிதலும் புதியன புகுத இம் போல் அமைகிறது. முரண் பாடுகளினாடாக மாற்றமும் — புதிய மாற்றமுமாகக் கருத்து வளர்ச்சியடைகின்றது. ஒரு மாற்றத்தினாடாக எழும் வளர்ச்சி என்பது முன்னையது இடைய ராது மறுப்புக்கு உள்ளாவதும், புதியதால் மாற்றமடைவதுமாக அமையும் செயல் முறையையே குறிக்கின்றது. இந் நிகழ்ச்சி அகவய மான முரண்பாடுகளின் வெளிப் பாடாகும். இதுவே தூய கருத்து (Absolute Idea) வளர்ச்சிக்கு இடுச் செல்லும் நிலையாகும்.

இயக்க இயலினாடாக பரமான்மாவின் வளர்ச்சி

ஹெகலின் கருத்துப்படி, மெய்மை பகுத்தறிவுத் தன்மை வாய்ந்தது. இம் மெய்மை சில உயரிய பண்புகளைக் கொண்டது. இதனையே அவர் இயக்க இயல் முறை மூலம் விளக்கினார். இயற்கையில் ஓவ் வொரு வஸ்துவும் இவ்வியக்கத் திற்குப்பட்டே வளர்ச்சியடைகின்றது. இங்கு நிகழும் மாற்றங்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாது. பரிபூரணமாகிய பரமான்மாவின்

வளர்ச்சி ஒரு கட்டத்தில் மாத்தி ரம் அடங்கியிருப்பதில்லை. அதன் மாற்றம் தனித் தன்மையானது. இப் பரமான்மாவின் வளர்ச்சியில் மூன்று நிலைகள் உள்ளன. முதலில் இயற்கை முரண்பட்டு உள்ளாம் தோன்றும். பின் அகவய ஆன்மாவும், புறவய ஆன்மாவும் முரண்பட்டு முழுமையான ஆன்மாவைத் தோற்றுவிக்கிறது. இதே போல் உரிமையும் தனிப்பட்ட வரின் ஒழுக்கமும் முரண்பட்டு சமூக ஒழுக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. சமூக வாழ்க்கை, குடும்பம், ஒழுங்கான சமூகம் போன்றன முரண்பட்டு நாடு அல்லது அரசு தோன்றுகிறது என்றார்.

இவ்வாறு இயக்க இயல் முறை, அனைத்து அறிவின் வளர்ச்சிக் கும் ஆதாரமான முறையாக அவரால் முன்மொழியப்படுகிறது. அனைத்து அறிவியல்களும் இயங்கியல் வளர்ச்சியினாடாக பூரண விடுதலையை நோக்கிச் செல்கின்றன. சமூக விடுதலை என்பது அகவய ஆன்மாவுக்கும் புறவய ஆன்மாவுக்கும் இடையில் நிகழும் இயக்க இயல் வெளிப்பாடாகும். பரிபூரணத்துவத்தை அடையும் பரினாம வளர்ச்சியாக இது அமைகிறது என விளக்கினார் ஹெகல். இயக்க இயல் முறையினாடாக இயக்க இயல் கருத்துமுதல்வாதத் தைப் பகுத்தறிவூர்வமான வாதமாக நிறுவுகின்றார். அனைத்து வரலாற்றையும் தனது அறிவுபூர்வமான முறையினாடாக விளக்க முடிந்ததையிட்டுப் பெருமிதமுமடைந்தார்.

BIBLIOGRAPHY

1. BENN. A. W. **The Great Philosophers.** London: Smith Elder & co., 1914.
2. COPLESTON, FREDERICK. **A History of Philosophy.** Vol. I, new york: Image Book, 1963.
3. RUSSELL, BERTRAND. **History of Western Philosophy** London: George Allen & Unwin Ltd., 1964.
4. வெனின். இயக்க இயல். மாஸ்கோ: முன்னேற்றப் பதிப்பகம், 1988.
5. ராஜதுரை. எஸ். வி அந்தியமாதல். மதுரை: ராஜபிதா வைஹோட், 1979.

“வரும் தலைமுறையினைப் பற்றியும்
வரும் வரலாற்றுக் கட்டங்களைத் குறித்தும்
தொலை நோக்குக் கணவுகளை
உற்பத்தி செய்யாதவன்
மனிதன்ல்ல...
பன்றிகள்.
என் தெரியுமா?
பன்றிகளின் கழுத்து
உயர்த்தப் படுவதில்லை...
குறுகிய வட்டங் கடந்து
அவற்றின் பார்வை எழுப்பப்படுவதில்லை”

— சோக்கிரட்டைஸ்.

HEGELIAN DIALECTICAL METHOD

An Introduction

Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770–1831) is one of the greatest German philosophers. He is known as the Father of dialectical idealism.

Hegel looks at the whole world as one reality which is guided by and sustained in the absolute idea. This absolute idea is the indwelling spirit of the whole universe.

Historically, Heraclitus is the first philosopher to speak about change. For him, everything is in a flux. His idea about change or movement was furthered by Plato, Kant, Hegel, Marx and others. But, after Heraclitus, Hegel takes the pride of place in this line. Parmenides, Anaxgoras, Aristotle and Hobbes helped Hegel indirectly.

According to dialectical idealism, if there is a thesis, then there will be an anti-thesis, and both of them give rise to a new thing, that is, synthesis. In a general application, if there is an idea, then there will be somebody to oppose that idea and finally a common idea is formed. Here, this common idea is a new thing. The vital movement in this process has 3 laws:

- Law of unity and struggle of opposites
- Law of the passage of quantity into quality
- Law of the negation of the negation

Every being in nature has to pass through these laws. These and the other ideas helped Hegel to develop the theory of dialectical idealism.

His philosophy suffered from a deep seated internal contradiction between system and method. He tried to embrace all existing knowledge about nature, society and consciousness in his system, claiming to have produced the absolute final truth. His philosophical system was, therefore, metaphysical in its foundation. But his method was dialectical. This dialectical method rejects the state of final completeness and demands that everything be seen in continuous development.

தற்கொலை

ஒரு ஓழுக்கவியல் கண்ணோட்டம்

— வி. கடேந்திரன் ஹவல் —

முன்னுரை:

இருவர் தனது பூரண சுய விருப்பத்தின் படி தனது உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுதல் தற்கொலை எனப்படுகிறது. தற்கொலை சுய விருப்பக் கொலை என் வர்ணிக்கப்படலாம். மனித வாழ்வு இறை வனின் மாபெரும் கொடை. எமக்கு வாழ்வைக் கொடுத்த கடவுள் நாம் எமது அறிவைப் பயன்படுத்த எம்மை எதிர்பார்ப்பதோடு, எமது சுதந்திரத்தையும் முழுமையாக மதிக்கிறார். நாம் எமது சுதந்திரத்தைத் துர்ப்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது. அதேவேளையில் எமது செயற் பாடுகளுக்கு நாமே பொறுப்பாய் இருக்கவேண்டும். எமது வாழ்வைத் திறப்பதற்கும் முடுவதற்குமிரிய திறவுகோல் கடவுளிடமே உள்ளது. ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களுக்காக வாழும் மாபெரும் கடமையைக் கொண்டுள்ளோம். என்றால் திறக்கப்படாத கதவாகிய மரணத்தின் மூலம் வாழ்வின் திரையை மூடிவிடும் அதிகாரம் எவருக்குமில்லை.

சில மெய்யியலாளர்களின் பார்வையில் தற்கொலை:

கிரேக்க மெய்யியல் ஞானி சோக்கிறட்டஸ் தற்கொலை பற்றிப் பின்வருமாறு வர்ணிக்கிறார். மனிதன் கடவுள்களின் சொத்து, ஆகவே தற்கொலை மூலம் கடவுள்களின் சொத்தை நாசம் செய்வது கடவுள் களின் கோபத்தைக் கொண்டுவரும் என்கிறார். தற்கொலை என்பது ஒரு கோழைத்தனமான செயல். இது அரசுக்கு எதிரான கொடுரமான செயல். இது அரசுக்கு எதிரானது ஏனென்றால் அரசு தற்கொலையை அனுமதிக்கவில்லை. எனவே இது தவறு என அரிஸ்டோட்டில் விபரிக்கிறார். தற்கொலை மனிதன் வாழ்வின் பாவ நிலைகளிலிருந்து மனம் மாறச் சந்தர்ப்பம் வழங்கத் தடையாகவுள்ளது. வாழ்வின் வடுக்களிலிருந்து தற்கொலை மூலம் தப்புவது ஒரு மதிப்பற்ற செயல் என புனித அகுஸ்தினார் கூறுகிறார். தற்கொலை என்பது ஒரு மாபெரும் ஆறுதல். இதன்மூலம் ஒருவர் கொடிய பயங்கர துயரமான இரவு களிலிருந்து வெற்றிகரமாக விடுதலை பெறுகிறார் என நீச்சே எனும் சமகால மெய்யியல் ஞானி விளக்குகிறார்.

சில மதங்களின் பார்வையில் தற்கொலை :

ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை எந்தவித தற்கொலையையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்குரிய ஒரு காரணத்தை ஆராய்

வோம். மனிதனுக்குத் தனது உடலின்மீதோ, உயிரின்மீதோ எந்த வித அதிகாரமும் இல்லை. அவர்கள் வாழ்வை நிர்வகிக்கவும், அதனை மகிழ்வாக செலவிடவுமே உரிமையுடையவர்கள். கடவுள் ஒருவரே வாழ்வின் அதிபதி. கடவுளுக்குப் பணி செய்வதும் ஏனைய மனிதருக்குப் பணி செய்வதும் படைப்புக்களைப் பராமரித்து விருத்தி செய்வதுமே மனிதனின் பணியாகும். எனவே தற்கொலை மூலம் மனிதன் கடவுளின் அதிகாரத்துக்குள் தலையிட்டு அவரது உரிமைகளில் தலையிடுகிறான் என கத்தோலிக்க திருச்சபை கூறுகிறது.

பாரம்பரிய கிறிஸ்தவ படிப்பினைகள் தற்கொலை பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றன : இராணுவப் பணிகள், அநீதியாகத் தாக்கப்படும் நேரத்தில் தன் உயிரை மாய்த்தல், நோயுற்றோரைப் பராமரிக்கும் பணிகள், விசுவாசத்துக்காக உயிர் கொடுக்கும் நிலைகள் ஆகிய சந்தர்ப்பங்களில் ஒருவர் தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளலாம் எனக் கூறுகிறது. ஆனால் அதே செயற்பாடுகள் உயிரை மாய்த்துக்கொள் ளாமல் செய்யப்படக் கூடுமானால், அவர்கள் மரணத்தைத் தெரிவு செய்யக் கூடாது.

இஸ்லாமிய சமயத்தில் மனித உயிரானது அவர்களது விசுவாசக் கோட்பாட்டைப் போல மிகவும் புனிதமானதாகக் கருதப்படுகிறது. கடவுள் புனிதமாக்கிய மனித உயிரை எடுக்க வேண்டாம் என புனித குறான் நூல் கூறுகிறது. தற்கொலையானது கொலையைவிட மோசமான செயல் என புனித குறான் வர்ணிக்கிறது.

இந்த சமய வழக்கப்படி கணவனின் இறப்பின் போது மனைவி தனது உயிரை மாய்த்துக் கொள்வது ஒரு மதிப்புக்குரிய தற்கொலை என்றும், அது ஒரு சமயச் சடங்கு எனவும் அழகுபடுத்தப்பட்டது. ஆனால் இந்த முறையானது தற்பொழுது மிகவும் கைவிடப்பட்டுள்ளது.

தற்கொலைக்கான சில காரணங்கள் :

மனிதனிடம் வாழ வேண்டிய ஆசை, சாக வேண்டிய ஆசை ஆகிய இரு தூண்டுதல்கள் இருப்பதாக சிக்மண்ட் வ்ரோய்ட் எனும் உளவியலாளர் கூறுகிறார். அடிப்படையில் தற்கொலை மற்றவர்கள் மீதுள்ள வெறுப்பையே குறிக்கிறது. அதாவது மற்றவர்களைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்னும் ஆசை எமக்குள்ளே திருப்பப் பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் தற்கொலைக்குரிய ஆசை எமக்குள்ளே வளர்கிறது. குற்ற உணர்வு, வெட்கம், சந்தேகம், பயங்கர நிகழ்வுகள் என்பவற்றின் மூலமாக தற்கொலைக்குரிய ஆசை வளர்கிறது. அந்நியப்படுத்தலும், தனிமைப்படுத்தலுமே தற்கொலைப் போக்குக்

குரிய மிக முக்கிய காரணிகளாகும். இளவரசி டயானா இளவரசர் சாள்சுடன் ஏற்பட்ட வெறுப்பில், விரக்தியில் தற்கொலை செய்ய முயற்சித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தற்காலத்தில் அநேகமான நாடு களில் காதலர் காதலியரின் பிரிவே தற்கொலைக்குரிய காரணங்களில் முன்னணியில் நிற்கிறது. விவாக ரத்துக்கள், பிரிந்த குடும்பங்கள், உடைந்த உறவுகள் ஆகியவற்றால் புண்படுத்தப்பட்டவர்கள் தற்கொலை செய்ய முயற்சிக்கலாம். எம் அன்புக்குரியவர்களை, மிக நெருங்கிய நண்பரை இழக்கும் நிலைகள் அல்லது காதலன் காதலியை காதலி காதலனை எமாற்றும் நிலைகள் ஏற்படும் போது நாம் எமது வாழ்வின் அர்த்தத்தை இழந்து விடுகிறோம். இந்த ஆழமான துயர நிலைகள் எமது வாழ்வில் நம்பிக்கையற்ற தன்மைகளைக் கொண்டு வர அவை எம்மை தற்கொலைக்கு இட்டுச் செல்லலாம். அதிகமாக 20 — 25 வயதுக்குட்பட்டவர்களில் பெண்களைவிட ஆண்களே அதிகம் தற்கொலை செய்கின்றனர்.

வாழ்வின் சுவையை. அர்த்தத்தை இழந்தவர்கள் தம்மை மிகவும் சாதாரணமாகவே தற்கொலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றனர். தற்கொலை செய்ய முயற்சித்தோரில் அநேகமானோர் வாழ்வில் உதவியற்ற, நம்பிக்கையற்ற நிலைகளே தமது தற்கொலை முயற்சிக்குக் காரணம் என கூறியுள்ளனர்.

அத்தோடு, பின்வரும் காரணங்களும் தற்கொலைக்கு ஒருவரை இட்டுச் செல்லலாம். பழிகூறலும் குற்றஞ்சாட்டலும், குற்றம் காணுதல், தேவைகள் ஆசைகள் நிறைவேறாமை, கொடிய வறுமை, நன்பார் இல்லாமை, வாழ்வின் அழுத்தங்கள் சமைகள், மகிழ்ச்சியற்ற திருமண வாழ்வு, மணமுறிவு, உடைந்த உறவு நிலை, பேராசை, சுயநலம், முடிவெடுக்காத நிலை, பிறபோடுதல், முகமுடி அணிதல், தாழ்வுச் சிக்கல் என்பனவும் ஒருவரைத் தற்கொலைக்கு இட்டுச் செல்லலாம்.

இலங்கையில் தற்கொலையும் அதன் காரணங்களும்:

உலகிலேயே அதிக தற்கொலை நடைபெறும் நாடு என கின்னஸ் புதகத்தில் பதியப்படும் கெட்டபெயரை இலங்கை பெற்றுள்ளது. தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகளுக்கும், இலங்கை அரசுக்குமிடையிலான இந்தப் போர் மக்களின் இதயங்களைக் கிழித்துவிட்டது. இதனால் இலங்கையில் பல்வேறு நிலைகளில் தற்கொலை நடக்கிறது. இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு கிருமிநாசினி, எரிபொருள், மின் சாரம், புகையிரதம் என்பன மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் இலவசமாகக் கிடைக்கும் இயற்கை விதைகள் தற்கொலை வீதத்தை அதிகரிப்பதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன.

எதிர்பாராத துயரமான இடம் பெயர்வுகள் பல்வேறு வழிகளில் தற்கொலை முயற்சிக்கு வழிசமைத்துள்ளன. உயிர் இழப்புக்களும் உடமை இழப்புக்களும் வாழ்வில் வெறுமையையும் அர்த்தமற்ற நிலை களையும் உருவாக்கி தற்கொலைக்கு வழி வசூக்கலாம். வன்னியில் வாழும் மக்கள் அளவுக்கு அதிகமாக துண்பங்களையும், துயரங்களையும் சுமக்கிறார்கள். அவர்களது கண்ணீரும் அழுகுரல்களுமே அவர்களுக்கு நாளாந்த உணவாகிறது. நாளாந்த செய்தித்தாள்கள் இதற்குச் சான்றாகின்றன. நாம் அன்பு செய்யும் ஒருவர் மரணிக்கும் போது நாழும் ஏதோ விதத்தில் சாகின்றோம்.

மக்கள் ஏனைய மக்களோடு உறவுகொள்ள வறுமை தடையாக அமைகிறது. 1997ல் இலங்கையில் வறுமையே தற்கொலைக்குரிய முக்கிய காரணமாகும். கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் சுமார் 7000 பாடசாலைச் சிறுவர் சிறுமியர் பிச்சைக்காகக் கையேந்துகின்றனர். எனவே தற்கொலை செய்யும் அளவுக்கு வறுமை இலங்கை மக்களை இட்டுச் சென்றுள்ளது.

கொடுமையான சிதன முறை பெற்றோரையும் பிள்ளைகளையும் தொடர்ந்தும் இரக்கமற்ற முறையில் தாக்கி வருகிறது. அவசர சிறு வயதுத் திருமணம், பொறுப்பற்ற திருமண வாழ்வு பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு வாய்க்காலாகி தற்கொலைக்கு இட்டுச் செல்லலாம்.

முடிவுரை:

பொதுவாக, நாம் தற்கொலைபற்றி தீர்ப்புக் கூறக்கூடாது. தீர்ப்புக் கூறவும் முடியாது. ஒவ்வொரு தனி மனிதனையும் நாம் அவனது அல்லது அவளது சொந்த சூழ்நிலைக்கேற்பக் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். அவர்களது உடல் வேதனைகளை, துயர்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கத்தோலிக்க திருச்சபை ஒவ்வொரு தற்கொலையையும் ஒழுக்கமற்ற செயலாகக் கருதிய போதிலும், தற்காலத்தில் அது ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் கொள்கிறது.

தற்கொலை தனிமனித சூழ்நிலைக்கேற்ப விளங்கப்படவேண்டும் என்று கூறும்போது இங்கு தற்கொலை செய்ய எவரும் உற்சாகப்படுத்தப்படவில்லை. போதுமான காரணங்கள் இல்லாத போதிலும் சிலர் தற்கொலை செய்து கொள்ளலாம்.

இறுதியாக, தற்கொலைபற்றி நாம் பொதுவான நியாயம்கூற முடியாது என ஆழமாக கூறுகிறேன். ஆனால் நாம் அவர்களது வாழ்க்கைத் திறைகளுக்குள் புகுந்து அவர்களது உள்ளத்திலே ஆழமாகப் புதைந்துள்ள, மறைந்துள்ள மனப் புண்களை, சுமைகளைக் கண்டுகொள்ளல் வேண்டும்.

BIBLIOGRAPHY

1. EDWARDS, Paul, ed., **The Encyclopaedia of Philosophy**, 8 vols., Macmillan Publishing Co., Inc and The Free Press, New York, 1972.
2. KANDELL, R. E. and ZEALLEY, A. K., ed., **Companion to Psychiatric Studies**, 4th ed., Churchill Livingstone, Edinburgh, 1988.
3. PESCHKE, Karl H., **Christian Ethics: Special Moral Theology in the Light of Vatican II**, rev. ed., vol. 2, Theological Publication in India, Bangalore, 1987.
4. **CCM Journal of Mental Health** (Communication Centre for Health, Colombo), vol. 4, No. 4 Second Quarter, 1997.

பற்றற்று நீரில் படர் தாமரை திலைபோல
சுற்றத்தை நீக்கி மனம் தூரநிறப் தெக்காலம்?
தான் என்ற ஆணவழும் தத்துவழும் கெட்டெழிந்தே
என் என்ற பேச்சும் இலாது இலங்குவதும் எக்காலம்?

பத்திரிகீயார் மெய்ஞானப் புலம்பல்

THE ACT OF SUICIDE

A Moral Outlook

Suicide is the direct taking of one's life done on one's own authority. Human life is the greatest gift of God. In giving us the life, God expects us to use our intelligence. He respects our freedom. We should not misuse our freedom. God is the only one who has the key to open or to close the door of life. Every one has a special duty to live for others. No one has the authority to retire from the scene of life through the ever open door.

Objectively, suicide is an immoral act. When we analyze the act of suicide, we have to consider every individual according to his or her particular situation. We cannot and should not judge the act of suicide objectively. We have to consider the mental and physical agony of the individuals. The Roman Catholic Church considered every suicide as sin, But, now, the Church is in a better position to understand the act of suicide according to the individual's situations.

When it is said that suicide must be understood according to the individual's particular situation, it is not encouraged to commit suicide. There may be people who commit suicide when there are inadequate reasons. We have to enter into their scene of life and try to find out their hidden, deep-seated problems and burdens buried in their hearts.

உலகம் புலவன் வள்ளுவன் கண்ட அறிவு

● தே. செல்வரட்சம்

பனிதன் அறிவியலின் மூலம் நேரத்தையும் தூரத்தையும் சுருக்கி விட்டான். தனக்கு முன்பு இருந்த மனிதர்கள் எல்லோரையும் வெற்றி கண்டுவிட்டான். சிந்தை விரிந்து பல விந்தைகள் புரிந்து சந்திரனி ஒம் திரிந்துவிட்டான். ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் அடிநாதமாக இருக்கின்ற உண்மையின் அறிவை, மெய்ப்பொருளை அறியத் தவறி விடுகின்றான். இத்தகைய ஒரு பின்னணியில், வள்ளுவரின் நோக்கில், அறிவு என்றால் என்ன? என்று ஆராய்வதும், அன்று அவர் வாழ்ந்த காலத்து அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) பின்னணியில் ‘அறிவை’ப்பற்றி அவர் எழுதிய விடயங்கள், அறிவியலில் வளர்ச்சி பல அடைந்த இக் காலத்திற்குப் பொருத்தமானவையா என்று சிந்திப்பதும் சாலச் சிறந்ததாகும்.¹

சாதாரணமாக அறிவு என்றால் புதிய விடயம் ஒன்றை அறிதல் அல்லது புதிய பொருட்களைப் பற்றி அறிதல் என்னும் பொருள் பட்வே நாம் அறிவைப் பற்றி சிந்திப்பது உண்டு. ஆனால் இதனுடைய அடிச் சொல்லில் (etymology) இருந்து பார்க்கும் போது அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) என்பது அறிவைப் பற்றிய ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அல்லது விஞ்ஞான ரீதியிலான கற்றலே என்று கூறலாம். செம்மையான ஒரு வரைவிலக்கணத்தின்படி அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) என்பது மனித அறிவின் இயல்பு, பிரத்தியேகத் தன்மை (வலிதான தன்மை) என்பன பற்றிய ஆய்வு ஆகும்.

ஆனால், இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக வள்ளுவர் பெருமான், அறிவு என்பது,

சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீது ஓரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு (422)

¹ஆங்கிலத்தில் Epistemology எனப்படும் கல்வி நெறிக்கு அறிவாராய்ச்சியியல், அறிவாதார இயல், அறிவுத்தோற்று இயல், ஞானவியல் என்னும் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இக்கட்டுரையில் அறிவாராய்ச்சியியல் என்னும் பதத்தையே பயன்படுத்துகின்றேன். ஆங்கிலத்தில் Science எனப்படும் பரந்த கல்விநெறிக்கு இலங்கையில் விஞ்ஞானம் என்ற சொல்லும், இந்தியாவில் அறிவியல் என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

என்று அறிவுடைமை என்னும் அதிகாரத்தில் கூறுகின்றார். அதாவது, உள்ளத்தை போகும் போக்கெல்லாம் போக விடாது தடுத்து தீமை களில் இருந்து விலக்கி நன்மைகளை நோக்கியே சிந்திப்பதும், நல்ல வற்றை நாடிச் செயல்படுவதுமே அறிவு என்று கூறுகிறார். மேலும், மற்றவர்களுக்கு விளங்கக் கூடிய முறையில் தான் அறிந்த கருத்துக்களை பொருள் வளத்தோடு எடுத்துக் கூறுவதும், பிறரிடம் இருந்தும் நுட்பமான விடையங்களை அறிதலும் அறிவு என்று கூறுகின்றார்.

எண்பொருள் வாகச் செலச் சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்பது அறிவு (424)

இன்னும், மேலாக எத்தகைய பொருள்களைக் குறித்தும் எவர், எவர் சொல்லக் கேட்பினும் அப் பொருள்களுடைய மெய்ப் பொருளை அறிதலே அறிவு என்றும் எடுத்திப்படுகின்றார்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு (423)

மனிதர் எவரும் அறிவு படைத்தவர்களாக இவ்வுலகில் பிறப்பது இல்லை. ஆனால் அவர்கள் நானாவட்டத்தில் கற்பதன் பயனாக அறிவைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்த அறிவானது மனிதனுடைய வாழ்வில் உயிருக்கு நிகரானது என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார். எவ்வாறு நாம் ஓர் உயிரற்ற உடலைப் பிணம் என்று கூறுகின்றோமோ அதே போன்றே அறிவற்றவர்களுடைய வாழ்வும் உயிரற்ற பிணமாகவே கருதப்படும். ஒருவனுடைய வாழ்வில் கல்வி இல்லையானால் அவனுடைய வாழ்வில் மலர்ச்சி இல்லை, மகிழ்ச்சி இல்லை, வளர்ச்சி இல்லை; அறம், பொருள், இனபம் என்னும் பயன்களை அடையும் முயற்சியும் இல்லை என்றும் பின்வரும் குறளின் மூலம் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

கண்ணடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்துஇரண்டு
புண்ணடையர் கல்லா தவர் (393)

இங்கு கற்றோர், கல்லாதவர் என்று வள்ளுவர் மனிதரை வேறு படுத்திக் காட்டுவதால் வள்ளுவர் நோக்கிலே அறிவு என்பது சாத்தியமானது ஒன்றுதான் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி போலத் தெளிவாகின்றது.

வள்ளுவர் “அறிவு என்றால் என்ன?” என்பதற்கு விடையளித்தது மல்லாமல் அறிவுடையவர்கள் இவ்வுலகிலும், மறு உலகிலும் அடையும் பயன்களையும் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அறிவுடையவர்

கள் பின் வருவதை முன் அறிந்து செயல்படுவதனால் அவர்களுடைய வாழ்வில் துன்பம் இருக்காது என்று கூறுகின்றார்.

எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை
அதிர வருவதோர் நோய் (429)

அறிவுடையவர்களிடம் பொருள், பண்டங்கள் இல்லாவிடினும் அவர்கள் அனைத்தும் உடையவர்கள். அவர்கள் வறுமையிலும் வாழ்வு பெறுபவர்கள். ஆனால் அறிவில்லாதவர்கள் எவ்வளவுதான் வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் ஒன்றும் இல்லாதவர்களே.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்உடைய ரேனும் இலர் (430)

இன்னும், கற்றவர்களுக்கு தம் ஊரும் நாடும் மட்டுமல்லாமல் அனைத்து ஊர்களும் நாடுகளும் உரியவை என்று கூறுகின்றார்.

யாதானும் நாடுஆமால் ஊர்ஆமால் என்ஒருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு (397)

அறிவுடையவர்கள் அடையும் மறு உலகப் பயன்களைக் கூறும் போது அவர்கள் இவ்வுலகில் கற்ற கல்வியின் பயனாக ஏழு பிறவியிலும் வாழ்வு பெறுவார்கள் என்று

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து (398)

என்னும் குறளின் மூலம் விளங்கப்படுத்துகின்றார். அறிவுடையவர்கள் தங்களுடைய அறிவின் மூலம் விபரீத ஞானத்தை விட்டுவிட்டதால் அவர்களுக்கு நிலையான முக்கிய இன்பம் உண்டு என்றும் கூறுகின்றார். இன்னும், மேலாக அறிவுடையவர்கள் பூத உடல் அழிந்த பின்பும் புகழ் உடம்போடு என்றும் ஓளி வீசுவார்கள்.

“உண்மையின் அறிவை அடைய” என்ற கூற்றோடு வள்ளுவரின் அறிவு பற்றிய கருத்துக்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபோது இரண்டிற்கும்பையே ஒத்த தன்மைகள் இருப்பதை மிகவும் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. “உண்மையின் அறிவை அடைய” என்ற இச் சொற்றெராடரானது இங்கே மிகவும் ஆழமான கருத்தை எமக்கு வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. அதாவது, உண்மையே வடிவமாக உண்மைக்கு இலக்கணம் வகுக்கக்கூடிய முறையில் துலங்குகின்ற இறைவனை அடைதலே, அவரை உண்மையாகவே ஏற்றுக்கொள்வதே உண்மையான அறிவு என்னும் பொருள் கூறி நிற்கின்றது. இப்ப

பொருள்படவே தெய்வப்புலவர் வள்ளுவரும் தமது கருத்தைக் கூறு கின்றார். அதாவது, அறிவு என்னும் அறுவடைக்கு கல்வியே பயிர்; கல்வியின் பயனாகவே அறிவு பெறப்படுகின்றது. இந்த அறிவைப் பயன்படுத்தியே இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் சூரியனுடைய அணுச் சக்தியை, ஓளியின் விரிவை, சந்திரமண்டலத்தின் இயல்புகளை, இன்னும் எண்ணிலடங்கா உண்மைகளை உலகிற்குத் தந்துள்ளது. இருந்த போதிலும், சூரியன் வருவதற்கும், சந்திரன் சுற்றித் திரிவதற்கும், காரிரூள் வானில் அது மின்மினி போல் கண்ணில் தோற்றுவதற்கும், இன்னும் அனைத்து உண்மைகளுக்கும் முதற்காரணமாய் இருக்கின்ற உண்மையை, முழுமுதல் அறிவான இறைவனை அடையாவிட்டால், அவரை ஏற்றுக்கொள்ளா விட்டால் நாம் கற்ற கல்வியின் பயனாகப் பெற்ற இந்த விஞ்ஞான முன்னேற்றங்களும், உண்மைகளும் உண்மையான அறிவாக இருக்க முடியாது என்பதை,

கற்றதனால் ஆய பயன்னகோல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின் (2)

என்னும் குறளின் மூலம் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) பாடதெறியினைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மாணவர்களிடமிருந்து கோரப்பட்ட சிறிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் இருந்து இக்கட்டுரை தெரிவு செய்யப்பட்டு பிரசரமாகின்றது.

The smell of flowers goes only with the wind, but the fame of good men goes even against the wind.

Buddha

பூக்களின் நறுமணம் காற்றின் திசையில் மட்டுமே செல்லும். ஆனால் நல்ல மனிதர்களின் புகழ் காற்றின் எதிர் திசையிலும் செல்லும். புத்தபெருமான்

Knowledge In Thirukkural

Synopsis

Man almost makes everything possible in this modern world by his knowledge. His achievements are tremendous and incredible. But he often fails to understand the meaning of his true knowledge. At this juncture, it is proper to study the thoughts on knowledge contributed by Valluvar whose teaching is considered to be "a world common doctrine" on morality for all and for all time. According to a standard definition, Epistemology studies the nature and the validity of human knowledge. However, the thoughts of Valluvar surpass all the definitions of Epistemology. Though he has put forward many thought - provoking ideas on knowledge, the following stanza gives the gist of the whole of his teaching on knowledge.

"To discern the truth in everything, by whom-so-ever spoken, is wisdom."

(*Thirukkural* 423)

All troubles of life come upon us because we refuse to sit quietly for a while each day in our rooms.

Blaise Pascal

GLOSSARY — அரும்பதங்கள்

01. Abstract — அருவமான, கருத்தியல்பான
02. Accidental — தடத்தமான, பண்பு
03. A Posteriori — காரியானுமான, பின்னது ஏதுவான
04. A Priori — காரணானுமான, முன்னது ஏதுவான
05. Atomism — அனுபரிணாமவாதம், அனுவாதம்
06. Cognition — அறிவு, அறிகை, பொறியணர்வு, புலனுணர்வு
07. Conception — கருத்தமைவு, எண்ணக்கரு
08. Criteria — அளவுகோல்கள், அளவைகள்
09. Deductive — பகுப்புவழி அளவை, உய்த்தறி அளவையியல்,
10. Dualism — இருமைக் கொள்கை
11. Empirical — புலன் அனுபவ
12. Epistemology — அறிவளவையியல், அறிவாய்வியல்
13. Evolution — பரிணாமம், சூர்ப்பு, படிவளர்ச்சி
14. Hallucination — இல் பொருட்காட்சி, மாயத் தோற்றம், போலிக் காட்சி
15. Hypothesis — கருதுகோள்
16. Idealism — கருத்துவாதம், கற்பனாவாதம், இலட்சியவாதம்
17. Inductive — தொகுப்புவழி அளவை
18. Inference — அனுமானம், கருத்தளவை
19. Instrumentalism — கருவிவாதம், கருவிக்கோட்பாடு
20. Introspection — அகக் காட்சி, உண்ணேங்குகை, அகப்பார்வை
21. Materialism — பொருள்முதற் கொள்கை
22. Materialistic monism — சடவுலக ஒருமைக் கொள்கை
23. Methodical doubt — முறைமையான ஜியம்
24. Methodology — ஆய்வு முறையியல், வழிமுறையியல், செய்முறையியல்
25. Monad(s) — ஆன்ம சூரு(கள்), பரமானு(க்கள்)
26. Nihilism — சூனியவாதம், எதிர்மறுப்புவாதம், நாஸ்திகம்
27. Numinous — தெய்வீக

28. Ontology — உளதியல்
 29. Pantheism — அனைத்திறவாதம்
 30. Perception — புலனுணர்வு, அகக்காட்சி
 31. Phenomenology — தோற்றுப்பாட்டியல்
 32. Polytheism — பல்லிறவாதம்
 33. Positivism — புலனறிவுவாதம்
 34. Pragmatism — பயனீட்டுவாதம், செய்முறைவாதம்
 35. Premise — மேற்கோள், மெய்க்கோள், எடுக்குறுக்கோள்
 36. Prime matter — மூலப்பொருள், பிரகுருதி, முதற்காரணம்
 37. Proposition — கருத்துரை, எடுப்பு
 38. Rationalism — பகுத்தறிவுவாதம்
 39. Relativity — சார்பியல்
 40. Scholasticism — இடைக்கால மெய்யியல் முறை, கணக்காயர் மெய்யியல்
 41. Stimulus — தூண்டுதல், தூண்டல், தூண்டி
 42. Substance — உட்பொருள், அடிநிலைப்பொருள்
 43. Supreme Cause — மூலகாரணன், ஆதிமுதற்காரணன்
 44. Tabula rasa — முன்கருத்தற்ற, குழந்தை உள்ளம், அழித்த பலகை
 45. Transcendent — அப்பாற்பட்ட, மேற்பட்ட, முற்றும் கடந்த
 46. Utilitarianism — பயன்முதற்கொள்கை, பயன்பாட்டுவாதம்
 47. Utopia — கற்பனையுலகம்
 48. Validity — அளவை ஏற்படுத்தைமை
 49. Voluntary act — தன்னிச்சையான செயல்
 50. Wholly other — முற்றும் பிறிது, முற்றும் மற்றைய

Perfect peace can dwell only when all vanity has disappeared.

Buddha

மெய்யியல் நோக்கு

(வருடம் முழுதை)

பொறுப்பாசிரியர் : அ. ஜெராட் சவரிமுத்து,
B. Sc., B. Th., M. Ph.

தொகுப்பாசிரியர் : யோ. போல் ரொகான், B. Ph.

துணையாசிரியர் : மகன் அலோசியஸ், B. Ph.

விநியோகம் : M. T. சரத் ஜீவன், B. Ph.
T. நிருபன் நிஷானந்

வெளியீட்டு விநியோகம் : மெய்யியல் துறை,
சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,
கொழும்புத்துறை,
யாழ்ப்பாணம்.

MEI-IYAL NOKKU

(Tri - annual)

Chief Editor : A. Gerard Saverimuttu,
B. Sc., B. Th., M. Ph.

Editor : J. Paul Rohan, B. Ph.

Sub - Editor : Mahan Aloysis, B. Ph.

Distributors : M. T. Sarathjeevan, B. Ph.

: T. Niruban Nishanand

Publishers, Distributors : Faculty of Philosophy,
Xavier's Seminary,
Columbuthurai,
Jaffna.

“அறிவாளிகளுக்கும், பிரபுக்களுக்கும் என்றிருந்த மெய்யியலை, வீதிகளுக்கும் பாதையோரங்களுக்கும் சந்தைகளுக்கும் கொண்டு வாருங்கள்”

சோக்கிறான்

“Bring philosophy down to the streets, bylanes and markets, which was reserved upto now to the Elite – Intellectuals and Wisemen”

Socrates

அட்டைப்பட விளக்கம்

எல்லையில்லா அகிலத்தில்
எல்லையுள்ள உலகினில்
சிந்திக்கும் மனிதன்
எழுப்பும் கேள்விகள்
எழுத்து வடிவில்

Cover Design

Boundless Universe
Limited World
Reflecting Man
Raising Questions
In Written Form

அன்புமிக்க வாரக்களே !

- * இவ் வெளியீடு பற்றிய உங்கள் கருத்துக்கள், விமர் சனங்களை ஆவலோடு எதிர்பார்க்கின்றோம்.
- * ஓர் ஆண்டிற்கு மூன்று இதழ்களாக “ மெய்யியல் நோக்கு ” தொடர்ந்தும் வெளிவர உள்ளது
- * தனிப்பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 25/-
- * ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 70/- மட்டுமே.
- * அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் :
 மெய்யியல் நோக்கு,
 சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,
 கொழும்புத்துறை.
 யாழ்ப்பாணம்.